

Úřední věstník

Evropské unie

C 171

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56

15. června 2013

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2013/C 171/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 164, 8.6.2013	1
---------------	---	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2013/C 171/02	Věc C-480/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Švédské království („Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Článek 11 — Vnitrostátní právní úprava omezující možnost vytvářet skupiny osob, které mohou být považovány za jedinou osobu povinnou k dani, na podniky ve finančním a pojišťovacím odvětví“)	2
2013/C 171/03	Věc C-64/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Omezení — Daňové právní předpisy — Okamžité zdanění latentních kapitálových zisků — Premístění sídla společnosti, ukončení činnosti stálé provozovny nebo přesun aktiv této provozovny“)	2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2013/C 171/04	Věc C-65/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Nizozemské království („Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnutí osob, které nejsou povinné k dani, do skupiny osob, které lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH — Konzultace výboru pro DPH“)	3
2013/C 171/05	Věc C-74/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Finská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnutí osob, které nejsou povinné k dani, do skupiny osob, které lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH, a které omezují možnost vytvořit takové seskupení na podniky působící v odvětví finančnictví a pojišťovnictví“)	3
2013/C 171/06	Věc C-86/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska („Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, jež lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH“)	4
2013/C 171/07	Věc C-95/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Dánské království („Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje, aby osoby nepovinné k dani byly součástí skupiny osob, které mohou být pro účely DPH považovány za jedinou osobu povinnou k DPH“)	4
2013/C 171/08	Věc C-109/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Česká republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní úprava umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, které lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH“)	5
2013/C 171/09	Věc C-212/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Jyske Bank Gibraltar Ltd v. Administración del Estado („Předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu — Směrnice 2005/60/ES — Článek 22 odstavec 2 — Rozhodnutí 2000/642/SVV — Povinnost oznamovat podezřelé finanční transakce uložená úvěrovým institucím — Instituce působící v režimu volného pohybu služeb — Určení vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky odpovědné za shromažďování informací — Článek 56 SFEU — Omezení volného pohybu služeb — Naléhavé důvody obecného zájmu — Proporcionalita“)	5
2013/C 171/10	Věc C-331/11: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Slovenská republika („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Ukládání odpadů na skládky — Článek 14 — Stávající skládka — Chybějící plán úprav místa skládky — Další provozování“)	6
2013/C 171/11	Věc C-398/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland — Irsko) — Thomas Hogan a další v. Minister for Social and Family Affairs a další („Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Sbližování právních předpisů — Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Směrnice 2008/94/ES — Působnost — Doplňkové zaměstnanecké systémy sociálního zabezpečení — Dávkově definovaný a nákladově vyrovnaný systém — Nedostatek finančních prostředků — Minimální úroveň ochrany — Hospodářská krize — Vyrovnaný hospodářský a sociální rozvoj — Povinnosti členského státu v případě nedostatku finančních prostředků — Odpovědnost členského státu v případě nesprávného provedení“)	6

2013/C 171/12	Spojené věci C-478/11 P až C-482/11 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. dubna 2013 — Laurent Gbagbo (C-478/11 P), Katinan Justin Koné (C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11 P), Alcide Djédjé (C-481/11 P), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11 P) v. Rada Evropské unie („Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti osobám a subjektům — Článek 263 šestý pododstavec SFEU — Lhůta pro podání žaloby — Vyšší moc — Ozbrojený konflikt“) 7	7
2013/C 171/13	Věc C-55/12: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Irsko („Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Osvobození od spotřební daně u paliv pro motorová vozidla užívaná zdravotně postiženými osobami — Zachování osvobození po uplynutí přechodného období — Porušení“) 7	7
2013/C 171/14	Věc C-81/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București — Rumunsko) — Asociația ACCEPT v. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării („Sociální politika — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 odst. 2 písm. a), čl. 10 odst. 1 a článek 17 — Zákaz diskriminace na základě sexuální orientace — Pojem „skutečnosti nasvědčující tomu, že došlo k diskriminaci“ — Úprava důkazního břemena — Účinné, přiměřené a odrazující sankce — Osoba, která vystupuje a je vnímána veřejností jako hlavní manažer profesionálního fotbalového klubu — Veřejná prohlášení, která vylučují přijetí fotbalisty prezentovaného jako homosexuála“) 8	8
2013/C 171/15	Věc C-89/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Rose Marie Bark v. Galileo Joint Undertaking, v likvidaci („Společné podniky — Pracovní smlouvy uzavírané se zaměstnanci — Použitelná úprava — Nařízení (ES) č. 876/2002“) 9	9
2013/C 171/16	Věc C-389/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. srpna 2012 Tiborem Szarvasem proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 26. června 2012 ve věci T-129/12, Tibor Szarvas v. Maďarsko 9	9
2013/C 171/17	Věc C-27/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht (Německo) dne 21. ledna 2013 — Flughafen Lübeck GmbH v. Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs-KG 9	9
2013/C 171/18	Věc C-116/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca (Španělsko) dne 11. března 2013 — Banco de Valencia SA v. Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume 10	10
2013/C 171/19	Věc C-117/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. března 2013 — Technische Universität Darmstadt v. Eugen Ulmer KG 10	10
2013/C 171/20	Věc C-118/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesarbeitsgerichts Hamm (Německo) dne 14. března 2013 — Gülay Bollacke v. K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG 10	10
2013/C 171/21	Věc C-128/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalsko) dne 18. března 2013 — Cruz & Companhia Lda v. IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP, a další 11	11

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 171/22	Věc C-129/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. března 2013 — Kamino International Logistics BV, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën	11
2013/C 171/23	Věc C-130/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. března 2013 — Datema Hellman Worldwide Logistics BV, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën	12
2013/C 171/24	Věc C-131/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. března 2013 — Staatssecretaris van Financiën, další účastnice řízení: Schoenimport „Italmoda“ Mariano Previti	12
2013/C 171/25	Věc C-133/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 18. března 2013 — Staatssecretaris van Economische Zaken, Staatssecretaris van Financiën v. Q	13
2013/C 171/26	Věc C-135/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 18. března 2013 — Sztalmári Malom kft v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve	13
2013/C 171/27	Věc C-137/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerisches Verwaltungsgericht München (Německo) dne 18. března 2013 — Herbaria Kräuterparadies GmbH v. Spolková země Bavorsko	14
2013/C 171/28	Věc C-138/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 19. března 2013 — Naime Dogan v. Spolková republika Německo	14
2013/C 171/29	Věc C-143/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Cluj (Rumunsko) dne 20. března 2013 — Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei v. SC Volksbank România SA	15
2013/C 171/30	Věc C-146/13: Žaloba podaná dne 22. března 2013 — Španělské království v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	15
2013/C 171/31	Věc C-147/13: Žaloba podaná dne 22. března 2013 — Španělské království v. Rada Evropské unie	16
2013/C 171/32	Věc C-148/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 25. března 2013 — A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	16
2013/C 171/33	Věc C-149/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 25. března 2013 — B, další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	17
2013/C 171/34	Věc C-150/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 25. března 2013 — C, další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	17
2013/C 171/35	Věc C-151/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative d'appel de Versailles (Francie) dne 25. března 2013 — Le Rayon d'Or SARL v. Ministre de l'Économie et des Finances	17

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 171/36	Věc C-159/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. března 2013 Fercal — Consultadoria e Serviços, L. ^{da} proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 24. ledna 2013 ve věci T-474/09, Fercal v. OHIM — Jacson of Scandinavia (Jackson Shoes)	18
2013/C 171/37	Věc C-163/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 2. dubna 2013 — Turbu.com BV, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën	19
2013/C 171/38	Věc C-164/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 2. dubna 2013 — Turbu.com Mobile Phone's BV, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën	19
2013/C 171/39	Věc C-169/13: Žaloba podaná dne 5. dubna 2013 — Evropská komise v. Polská republika	19
2013/C 171/40	Věc C-173/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative d'appel de Lyon (Francie) dne 9. dubna 2013 — Maurice Leone, Blandine Leone v. Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales	20
2013/C 171/41	Věc C-176/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. dubna 2013 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 29. ledna 2013 ve věci T-496/10, Bank Mellat v. Rada Evropské unie	20
2013/C 171/42	Věc C-199/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2013 společnostmi Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 1. února 2013 ve věci T-368/11, Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL v. Evropská komise	21
2013/C 171/43	Věc C-200/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2013 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 5. února 2013 ve věci T-494/10, Bank Saderat Iran v. Rada Evropské unie	22
2013/C 171/44	Věc C-209/13: Žaloba podaná dne 18. dubna 2013 — Spojené království Velké Británie a Severního Irsku v. Rada Evropské unie	22
2013/C 171/45	Věc C-211/13: Žaloba podaná dne 19. dubna 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo	23
2013/C 171/46	Věc C-215/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. dubna 2013 Acron OAO a Dorogobuzh OAO proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 7. února 2013 ve věci T-235/08, Acron OAO a Dorogobuzh OAO v. Rada Evropské unie	23
2013/C 171/47	Věc C-216/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. dubna 2013 společností Acron OAO proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 7. února 2013 ve věci T-118/10, Acron OAO v. Rada Evropské unie	24
2013/C 171/48	Věc C-248/13: Žaloba podaná dne 6. května 2013 — Evropská komise v. Rada Evropské unie	25

Tribunál

2013/C 171/49	Věc T-80/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Bell & Ross v. OHIM — KIN (Pouzdro náramkových hodinek) („Průmyslový“ vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující pouzdro náramkových hodinek — Starší (průmyslový) vzor — Důvod neplatnosti — Nedostatek individuální povahy — Neexistence odlišného celkového dojmu — Informovaný uživatel — Míra tvůrčí svobody — Články 4 a 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 — Souvislost se vzájemným návrhem na prohlášení neplatnosti — Soud pro (průmyslové) vzory Společenství — Článek 91 nařízení č. 6/2002“) 26	26
2013/C 171/50	Věc T-288/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. května 2013 — Kieffer Omnitec v. Komise („Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Údržba zařízení HVAC (topení, ventilace, klimatizace), automatických přístrojů protipožární ochrany a hydrosanitárních zařízení v budově Joseph Bech v Lucemburku — Odmítnutí nabídky uchazeče — Rovné zacházení — Transparentnost — Proporcionalita — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost uvést odůvodnění“) 26	26
2013/C 171/51	Věc T-304/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2013 — Alumina v. Rada („Dumping — Dovoz zeolitu A ve formě prášku pocházejícího z Bosny a Hercegoviny — Běžná hodnota — Reprezentativnost domácího prodeje — Ziskové rozpětí — Běžný obchodní styk“) 26	26
2013/C 171/52	Věc T-640/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2013 — Boehringer Ingelheim International v. OHIM (RELY-ABLE) („Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Slovní ochranná známka RELY ABLE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nadbytečný důvod“) 27	27
2013/C 171/53	Věc T-61/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2013 — ABC-One v. OHIM (SLIM BELLY) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SLIM BELLY — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“) 27	27
2013/C 171/54	Věc T-183/13: Žaloba podaná dne 28. března 2013 — Skype v. OHIM — British Sky Broadcasting a Sky IP International (SKYPE) 28	28
2013/C 171/55	Věc T-184/13: Žaloba podaná dne 28. března 2013 — Skype v. OHIM — British Sky Broadcasting a Sky IP International (SKYPE) 28	28
2013/C 171/56	Věc T-187/13: Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Jannatian v. Rada 29	29
2013/C 171/57	Věc T-192/13: Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Transworld Oil Computer Centrum a další v. Eurojust 30	30
2013/C 171/58	Věc T-195/13: Žaloba podaná dne 3. dubna 2013 — dm-drogerie markt v. OHIM — V-Contact (CAMEA) 31	31

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 171/59	Věc T-196/13: Žaloba podaná dne 5. dubna 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp v. OHIM — Stal-Florez Botero (la nana)	31
2013/C 171/60	Věc T-198/13: Žaloba podaná dne 8. dubna 2013 — Imax v. OHIM — Himax Technologies (IMAX)	32
2013/C 171/61	Věc T-200/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. dubna 2013 Patrizii De Luca proti rozsudku vydanému dne 30. ledna 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-20/06 RENV, De Luca v. Komise	32
2013/C 171/62	Věc T-202/13: Žaloba podaná dne 9. dubna 2013 — Group'Hygiène v. Komise	33
2013/C 171/63	Věc T-206/13: Žaloba podaná dne 8. dubna 2013 — Stance v. OHIM Pokarna (STANCE)	34
2013/C 171/64	Věc T-207/13: Žaloba podaná dne 10. dubna 2013 — 1872 Holdings v. OHIM — Havana Club International (THE SPIRIT OF CUBA)	34
2013/C 171/65	Věc T-214/13: Žaloba podaná dne 15. dubna 2013 — Typke v. Komise	35
2013/C 171/66	Věc T-220/13: Žaloba podaná dne 16. dubna 2013 — Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise	35
2013/C 171/67	Věc T-223/13: Žaloba podaná dne 22. dubna 2013 — Cofresco Frischhalteprodukte v. Komise	35
2013/C 171/68	Věc T-224/13: Žaloba podaná dne 22. dubna 2013 — Melitta France v. Komise	36
2013/C 171/69	Věc T-226/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. dubna 2013 Luigim Marcucciem proti usnesení vydanému dne 6. února 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-67/12, Marcuccio v. Komise	36
2013/C 171/70	Věc T-229/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. dubna 2013 Luigim Marcucciem proti usnesení vydanému dne 21. února 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-113/11, Marcuccio v. Komise	37
2013/C 171/71	Věc T-231/13: Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — Wepa Lille v. Komise	37
2013/C 171/72	Věc T-232/13: Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — SCA Hygiène Products v. Komise	37
2013/C 171/73	Věc T-233/13: Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — Hartmann v. Komise	38
2013/C 171/74	Věc T-234/13: Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — Lucart France v. Komise	38
2013/C 171/75	Věc T-235/13: Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — Gopack v. Komise	38

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 171/76	Věc T-236/13: Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — CMC France v. Komise	38
2013/C 171/77	Věc T-237/13: Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — SCA Tissue France v. Komise	39
2013/C 171/78	Věc T-238/13: Žaloba podaná dne 24. dubna 2013 — Delipapier v. Komise	39
2013/C 171/79	Věc T-243/13: Žaloba podaná dne 30. dubna 2013 — ICT v. Komise	39
2013/C 171/80	Věc T-244/13: Žaloba podaná dne 2. května 2013 — Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica v. Komise	40
2013/C 171/81	Věc T-194/07: Usnesení Tribunálu ze dne 26. dubna 2013 — Česká republika v. Komise	40
2013/C 171/82	Věc T-221/07: Usnesení Tribunálu ze dne 23. dubna 2013 — Maďarsko v. Komise	40
2013/C 171/83	Věc T-143/13: Usnesení Tribunálu ze dne 23. dubna 2013 — Zhejiang Heda Solar Technology v. Komise	40

Soud pro veřejnou službu

2013/C 171/84	Věc F-73/11: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 24. dubna 2013 — CB v. Komise („Veřejná služba — Úředníci — Otevřené výběrové řízení — Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/181/10 — Nepřipustění k účasti na hodnotících zkouškách“)	41
2013/C 171/85	Věc F-96/12: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 24. dubna 2013 — Demeneix v. Komise („Veřejná služba — Všeobecné výběrové řízení — Nezapsání na seznam uchazečů vhodných k přijetí — Podmínka týkající se pracovní zkušenosti — Rozsah posuzovací pravomoci“)	41
2013/C 171/86	Věc F-126/12: Usnesení předsedy Soudu pro veřejnou službu ze dne 9. dubna 2013 — de Brito Sequeira Carvalho v. Komise	41
2013/C 171/87	Věc F-6/13: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 18. dubna 2013 — Rosenbaum v. Komise	41

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 171/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 164, 8.6.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 156, 1.6.2013

Úř. věst. C 147, 25.5.2013

Úř. věst. C 141, 18.5.2013

Úř. věst. C 129, 4.5.2013

Úř. věst. C 123, 27.4.2013

Úř. věst. C 114, 20.4.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-480/10) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Článek 11 — Vnitrostátní právní úprava omezující možnost vytvářet skupiny osob, které mohou být považovány za jedinou osobu povinnou k dani, na podniky ve finančním a pojišťovacím odvětví“)

(2013/C 171/02)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a K. Simonsson, zmocněnci)

Žalované: Švédské království (zástupci: A. Falk a S. Johannesson, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalované: Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnec, ve spolupráci s G. Clohessym, SC, a N. Traversem, BL), Finská republika (zástupce: H. Leppo, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy omezující použití právní úpravy týkající se skupin pro účely DPH pouze na podniky vykonávající činnost ve finančním odvětví

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Irsko a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-64/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Svoboda usazování — Článek 49 SFEU — Omezení — Daňové právní předpisy — Okamžité zdanění latentních kapitálových zisků — Přemístění sídla společnosti, ukončení činnosti stále provozovny nebo přesun aktiv této provozovny“)

(2013/C 171/03)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a R. Lyal, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království (zástupci: A. Rubio González a M. Muñoz Pérez, zmocněnci)

Vedlejší účastníci řízení podporující žalovaného: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Petersen, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a N. Rouam, zmocněnci), Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato), Nizozemské království (zástupci: M. Bulterman, C. Wissels, jakož i J. Langer, zmocněnci), Portugalská republika (zástupce: L. Inez Fernandes, zmocněnec), Finská republika (zástupce: M. Pere, zmocněnec), Švédské království (zástupce: A. Falk, zmocněnec), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupce: L. Seebo-ruth, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 49 SFEU a článku 31 EHP — Daňové předpisy, podle nichž společnosti, které přestanou být daňovými rezidenty ve Španělsku nebo převedou svá aktiva do jiného státu, musí okamžitě odvést daň z uzavření účtů

Výrok

- 1) Španělské království tím, že přijalo čl. 17 odst. 1 písm. a) a c) konsolidovaného znění zákona o korporáční dani, schváleného královským legislativním nařízením 4/2004 ze dne 5. března 2004 (Real Decreto Legislativo 4/2004 por el que se aprueba

el Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades), podle nějž se v případě přemístění sídla společnosti usazené ve Španělsku a přesunu aktiv stále provozovny nacházející se ve Španělsku do jiného státu nedosažené kapitálové zisky zahrnují do daňového základu v rámci zdaňovacího období, zatímco pokud k těmto operacím dojde na území Španělska, nemají tyto kapitálové zisky žádný daňový dopad, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 49 SFEU.

- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 4) Spolková republika Německo, Francouzská republika, Italská republika, Nizozemské království, Portugalská republika, Finská republika, Švédské království, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 113, 9.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-65/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnutí osob, které nejsou povinné k dani, do skupiny osob, které lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH — Konzultace výboru pro DPH“)

(2013/C 171/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Nijenhuis, R. Lyal a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Žalované: Nizozemské království (zástupci: C. Wissels, M. de Ree a M. Noort, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovaného: Česká republika (zástupce: M. Smolek, zmocněnec), Dánské království (zástupci: původně C. Vang, poté V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci), Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnec, ve spolupráci s G. Clohesym, SC, a N. Traversem, BL), Finská republika (zástupci: H. Leppo a S. Hartikainen, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: H. Walker, zmocněnec, ve spolupráci s M. Hallem, QC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Zahrnutí osob, které nejsou povinné k dani, do skupiny pro

účely DPH — Opomenutí oznámit výboru pro DPH změny, ke kterým došlo v rámci provádění režimu pro seskupení pro účely DPH

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Česká republika, Dánské království, Irsko, Finská republika, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 130, 30.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Finská republika

(Věc C-74/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnutí osob, které nejsou povinné k dani, do skupiny osob, které lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH, a které omezují možnost vytvořit takové seskupení na podniky působící v odvětví finančnictví a pojišťovnictví“)

(2013/C 171/05)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: I. Koskinen a D. Triantafyllou, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika (zástupci: H. Leppo, jakož i J. Helikoski a S. Hartikainen, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, zmocněnci), Dánské království (zástupce: C. Vang, zmocněnec), Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnec, ve spolupráci s G. Clohesym, SC, a N. Traversem, BL), Švédské království (zástupci: A. Falk a S. Johannessson, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: H. Walker, zmocněnec, ve spolupráci s M. Hallem, QC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava, která připouští, aby osoby, které nejsou povinné k dani, byly přijaty do skupiny pro účely DPH, a omezuje dostupnost seskupení pro účely DPH na poskytovatele finančních a pojišťovacích služeb

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Česká republika, Dánské království, Irsko, Švédské království, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 113, 9.4.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-86/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, jež lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH“)

(2013/C 171/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: R. Lyal, zmocněnec)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: S. Hathaway, zmocněnec, ve spolupráci s M. Hallem, QC)

Vedlejší účastníci podporující žalovaného: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, zmocněnci), Dánské království (zástupci: původně C. Vang, poté V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci), Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnec, ve spolupráci s G. Clohessym, SC, a N. Traversem, BL), Finská republika (zástupci: H. Leppo a M. S. Hartikainen, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob pro účely DPH

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Česká republika, Dánské království, Irsko a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Dánské království

(Věc C-95/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní úprava, která umožňuje, aby osoby nepovinné k dani byly součástí skupiny osob, které mohou být pro účely DPH považovány za jedinou osobu povinnou k DPH“)

(2013/C 171/07)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, zmocněnec, ve spolupráci s H. Peytsem, advokátem)

Žalovaný: Dánské království (zástupci: C. Vang a V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovaného: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Očková a T. Müller, zmocněnci), Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnec, ve spolupráci s G. Clohessym, SC, a M. N. Traversem, BL), Finská republika (zástupci: H. Leppo a M. S. Hartikainen, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: S. Behzadi-Spencer, zmocněnec, ve spolupráci s M. Hallem, QC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Pojem „osoba povinná k dani“ — Vnitrostátní právní předpisy umožňující osobám nepovinným k dani být součástí skupiny pro účely DPH

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Česká republika, Finská republika, jakož i Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 186, 25.6.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-109/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — Směrnice 2006/112/ES — Články 9 a 11 — Vnitrostátní právní úprava umožňující zahrnout osoby nepovinné k dani do skupiny osob, které lze považovat za jedinou osobu povinnou k DPH“)

(2013/C 171/08)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, D. Triantafyllou, K. Walkerová a P. Němečková, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika (zástupci: M. Smolek, T. Müller a J. Očková, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Dánské království (zástupci: původně C. Vang, poté V. Pasternak Jørgensen, zmocněnci), Irsko (zástupci: D. O'Hagan, zmocněnec, v spolupráci s G. Clohessy, SC, a N. Traversem, BL), Finská republika (zástupci: H. Leppo a S. Hartikainen, zmocněnci), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: H. Walker, zmocněnkyně, ve spolupráci s M. Hall, QC)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 9 a 11 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava umožňující osobám nepovinným k dani stát se členy skupiny pro účely DPH

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Dánské království, Irsko, Finská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 160, 28.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Supremo — Španělsko) — Jyske Bank Gibraltar Ltd v. Administración del Estado

(Věc C-212/11) ⁽¹⁾

(„Předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu — Směrnice 2005/60/ES — Článek 22 odstavec 2 — Rozhodnutí 2000/642/SVV — Povinnost oznamovat podezřelé finanční transakce uložená úvěrovým institucím — Instituce působící v režimu volného pohybu služeb — Určení vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky odpovědné za shromažďování informací — Článek 56 SFEU — Omezení volného pohybu služeb — Naléhavé důvody obecného zájmu — Proporcionalita“)

(2013/C 171/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci/Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Jyske Bank Gibraltar Ltd

Žalovaná: Administración del Estado

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Supremo — Výklad článku 22 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, s. 15) — Vnitrostátní právní úprava závazně a přímo vyžadující, aby úvěrové instituce působící na území státu bez zřízení stálého sídla poskytovaly příslušným vnitrostátním orgánům požadované informace

Výrok

Článek 22 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu musí být vykládán tak, že nebrání právní úpravě členského státu, která vyžaduje, aby úvěrové instituce vykonávající na jeho území svou činnost v režimu volného pohybu služeb sdělovaly informace požadované pro boj proti praní peněz a financování terorismu přímo finanční zpravodajské jednotce tohoto státu, neohrožuje-li tato právní úprava užitečný účinek uvedené směrnice ani užitečný účinek rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací.

Článek 56 SFEU musí být vykládán tak, že takové právní úpravy nebrání, je-li odůvodněna naléhavým důvodem obecného zájmu, je-li způsobilá zaručit uskutečnění cílů, které sleduje, nepřekračuje-li meze

toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné, a používá-li se nediskriminačním způsobem, což musí ověřit vnitrostátní soud s přihlédnutím k následujícím úvahám:

— taková právní úprava je způsobilá dosáhnout cíle předcházet praní peněz a financování terorismu tehdy, mohli dotyčný členský stát díky ní skutečně dohlížet na podezřelé finanční transakce prováděné úvěrovými institucemi poskytujícími své služby na jeho území a pozastavit je, a případně stíhat a potrestat odpovědné osoby;

— povinnost uložená touto právní úpravou úvěrovým institucím, které svou činnost vykonávají v režimu volného pohybu služeb, může představovat opatření, které je přiměřené sledování tohoto cíle, pokud v době rozhodné z hlediska skutkových okolností sporu v původním řízení neexistoval účinný mechanismus zaručující plnohodnotnou spolupráci finančních zpravodajských jednotek.

(¹) Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-331/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Ukládání odpadů na skládky — Článek 14 — Stávající skládka — Chybějící plán úprav místa skládky — Další provozování“)

(2013/C 171/10)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Marghelis a A. Tokár, zmocněnci)

Žalovaná: Slovenská republika (zástupce: B. Ricziová, zmocněnkyně)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 14 písm. a), b) a c) směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 82, s. 1) — Další provozování skládky odpadů Žilina — Považský Chlmec bez plánu úprav místa skládky

Výrok

1) Slovenská republika tím, že povolila provozování skládky odpadů Žilina — Považský Chlmec bez plánu úprav a bez konečného rozhodnutí o jejím dalším provozování na základě schváleného plánu úprav, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 14 písm. a) až c) směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů.

2) Slovenské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Ireland — Irsko) — Thomas Hogan a další v. Minister for Social and Family Affairs a další

(Věc C-398/11) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Sbližování právních předpisů — Ochrana zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele — Směrnice 2008/94/ES — Působnost — Doplnkové zaměstnanecké systémy sociálního zabezpečení — Dávkově definovaný a nákladově vyrovnaný systém — Nedostatek finančních prostředků — Minimální úroveň ochrany — Hospodářská krize — Vyrovnaný hospodářský a sociální rozvoj — Povinnosti členského státu v případě nedostatku finančních prostředků — Odpovědnost členského státu v případě nesprávného provedení“)

(2013/C 171/11)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastníci původního řízení

Žalobci: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Žalovaní: Minister for Social and Family Affairs, Irlande, Attorney General

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — High Court of Ireland — Výklad čl. 1 odst. 1 a článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (kodifikované znění) (Úř. věst. L 283, s. 36) — Doplnkové zaměstnanecké systémy sociálního zabezpečení — Nedostatek prostředků v uvedených systémech — Vnitrostátní právní úprava, která neobsahuje právní základ umožňující zaměstnancům získat od svého zaměstnavatele náhradu v případě platební neschopnosti podniku — Povinnost dotyčného členského státu přijmout nezbytná opatření na ochranu zájmů zaměstnanců — Skutečnosti, k nimž musí vnitrostátní soud přihlédnout při posuzování, zda byla tato povinnost dodržena.

Výrok

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele musí být vykládána v tom smyslu, že se použije na práva bývalých zaměstnanců na starobní důchod z doplnkového systému sociálního zabezpečení zřízeného jejich zaměstnavatelem.

- 2) Článek 8 směrnice 2008/94 musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely určení, zda členský stát splnil povinnost stanovenou v tomto článku, nelze dávky zákonného důchodu zohlednit.
- 3) Článek 8 směrnice 2008/94 musí být vykládán v tom smyslu, že pro jeho použití je dostatečné, že doplňkový zaměstnanecký systém sociálního zabezpečení nemá dostatečné finanční krytí k datu, k němuž se zaměstnavatel ocitne v platební neschopnosti, a že zaměstnavatel nemá z důvodu platební neschopnosti finanční prostředky nezbytné k tomu, aby do tohoto systému zaplatil příspěvky v dostatečné výši, jež by umožnily plnou úhradu dávek dlužných účastníkům tohoto systému. Není nezbytné, aby posledně uvedení účastníci prokázali existenci jiných faktorů, které zapříčinily ztrátu jejich práv na starobní důchod.
- 4) Směrnice 2008/94 musí být vykládána v tom smyslu, že opatření přijatá Irskem po vydání rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 25. ledna 2007, *Robins a další* (C 278/05), nesplňují povinnosti stanovené touto směrnicí a že hospodářská situace dotyčného členského státu nepředstavuje zvláštní okolnost, která by mohla odůvodnit nižší úroveň ochrany zájmů zaměstnanců, co se týče jejich práv na starobní důchod na základě doplňkového zaměstnaneckého systému sociálního zabezpečení.
- 5) Směrnice 2008/94 musí být vykládána v tom smyslu, že skutečnost, že opatření přijatá Irskem po vydání výše uvedeného rozsudku *Robins a další* ve výsledku neumožnila, aby žalobci v původním řízení získali více než 49 % hodnoty svých nabytých práv na starobní důchod na základě doplňkového zaměstnaneckého systému sociálního zabezpečení, sama o sobě představuje závažné porušení povinností tohoto členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 290, 1.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 23. dubna 2013 — Laurent Gbagbo (C-478/11 P), Katinan Justin Koné (C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (C-480/11 P), Alcide Djédjé (C-481/11 P), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11 P) v. Rada Evropské unie

(Spojené věci C-478/11 P až C-482/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření namířená proti osobám a subjektům — Článek 263 šestý pododstavec SFEU — Lhůta pro podání žaloby — Vyšší moc — Ozbrojený konflikt“)

(2013/C 171/12)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Laurent Gbagbo (C-478/11 P), Katinan Justin Koné (C-479/11 P), Akissi

Danièle Boni-Claverie (C-480/11 P), Alcide Djédjé (C-481/11 P), Affi Pascal N'Guessan (C-482/11 P) (zástupce: L. Bourthoumioux, advokát)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: B. Driessen a M.-M. Joséphidès, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravné prostředky podané proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) ze dne 13. července 2011 — *Gbagbo v. Rada* (T-348/11), *Koné v. Rada* (T-349/11), *Boni-Claverie v. Rada* (T-350/11), *Djédjé v. Rada* (T-351/11) a *N'Guessan v. Rada* (T-352/11), kterými Tribunál zamítl jako zjevně nepřipustnou žaloby směřující jednak ke zrušení rozhodnutí Rady 2011/221/SZBP ze dne 6. dubna 2011 o změně rozhodnutí Rady 2010/656/SZBP, kterým se obnovují omezující opatření vůči Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 93, s. 20), a jednak ke zrušení nařízení Rady (EU) č. 330/2011 ze dne 6. dubna 2011 (Úř. věst. L 93, s. 10) o změně nařízení (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny (Úř. věst. L 93, s. 10), v rozsahu, v jakém se týká žalobce — Nedostatek individuálního oznámení uvedeného rozhodnutí — Vyšší moc

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Laurentu Gbagbovi, Katinanu Justinu Konéovi, Akissi Danièle Boni-Claverie, jakož i Alcidu Djédjéovi a Affimu Pascalovi N'Guessanovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 7.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 25. dubna 2013 — Evropská komise v. Irsko

(Věc C-55/12) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinností státem — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Osvobození od spotřební daně u paliv pro motorová vozidla užívaná zdravotně postiženými osobami — Zachování osvobození po uplynutí přechodného období — Porušení“)

(2013/C 171/13)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a W. Mölls, zmocněnci)

Žalované: Irsko (zástupce: E. Creedon, zmocněnec)

Předmět věci

Porušení směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51) — Osvobození od spotřební daně u paliv pro motorová vozidla užívaná zdravotně postiženými osobami — Zachování osvobození po uplynutí přechodného období

Výrok

- 1) Irsko tím, že po uplynutí přechodného období upraveného v čl. 18 odst. 1 prvního pododstavce směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, ve znění směrnice Rady 2004/74/ES ze dne 29. dubna 2004, a její příloze II, tedy po 31. prosinci 2006, přiznalo osvobození od spotřební daně u paliv pro motorová vozidla užívaná zdravotně postiženými osobami, nesplnilo povinnosti, které má na základě čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice.
- 2) Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 89, 24.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea de Apel București — Rumunsko) — Asociația ACCEPT v. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Věc C-81/12) (¹)

(„Sociální politika — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Směrnice 2000/78/ES — Článek 2 odst. 2 písm. a), čl. 10 odst. 1 a článek 17 — Zákaz diskriminace na základě sexuální orientace — Pojem „skutečnosti nasvědčující tomu, že došlo k diskriminaci“ — Úprava důkazního břemena — Účinné, přiměřené a odrazující sankce — Osoba, která vystupuje a je vnímána veřejností jako hlavní manažer profesionálního fotbalového klubu — Veřejná prohlášení, která vylučují přijetí fotbalisty prezentovaného jako homosexuála“)

(2013/C 171/14)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociația ACCEPT

Žalovaná: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Curtea de Apel București — Výklad čl. 2 odst. 2 písm. a), čl. 10 odst. 1 a článku 17 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16) — Diskriminační kritéria pro výběr zaměstnanců fotbalového klubu související se sexuální orientací — Použitelnost směrnice v případě diskriminačních prohlášení v tisku při neexistenci skutečného přijímacího řízení — Skutečnosti nasvědčující tomu, že došlo k přímé nebo nepřímé diskriminaci — Důkazní břemeno — Režim sankcí použitelný v případě nedodržení ustanovení — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy, která brání použití přestupkové sankce po uplynutí promlčecí lhůty šesti měsíců — Povinnost uložit účinnou, přiměřenou a odrazující sankci

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 2 a čl. 10 odst. 1 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládány v tom smyslu, že skutečnosti, které jsou základem sporu v původním řízení, mohou být kvalifikovány jako „skutečnosti nasvědčující tomu, že došlo k diskriminaci“, pokud jde o profesionální fotbalový klub, v případě, že dotyčná prohlášení pocházejí od osoby, která vystupuje jako hlavní manažer tohoto klubu a je hromadnými sdělovacími prostředky a ve společnosti takto vnímána, avšak nutně nemá právní způsobilost zavazovat nebo zastupovat tento klub v oblasti zaměstnávání.
- 2) Článek 10 odst. 1 směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě, že by takové skutečnosti, jako jsou skutečnosti, které jsou základem sporu v původním řízení, byly kvalifikovány jako „skutečnosti nasvědčující tomu, že došlo k diskriminaci“ na základě sexuální orientace při přijímání hráčů profesionálním fotbalovým klubem, nemá důkazní břemeno, jak je upraveno v čl. 10 odst. 1 směrnice 2000/78, za následek, že je vyžadováno podání důkazu, jehož předložením by nutně bylo porušeno právo na respektování soukromého života.
- 3) Článek 17 směrnice 2000/78 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle které lze v případě shledání diskriminace na základě sexuální orientace ve smyslu této směrnice uložit pouze napomenutí, jako je napomenutí dotčené v původním řízení, pokud k takovému shledání dojde po uplynutí promlčecí lhůty šesti měsíců ode dne, kdy nastaly rozhodné skutečnosti, jestliže na základě téže právní úpravy není taková diskriminace postihována za hmotněprávních a procesněprávních podmínek, které sankci propůjčují účinnou, přiměřenou a odrazující povahu. Předkládajícímu soudu přísluší posoudit, zda je tomu tak v případě právní úpravy dotčené v původním řízení, a případně podat výklad vnitrostátního práva v co největším možném rozsahu ve světle znění a účelu uvedené směrnice, aby bylo dosaženo výsledku sledovaného uvedenou směrnicí.

(¹) Úř. věst. C 126, 28.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 25. dubna 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Rose Marie Bark v. Galileo Joint Undertaking, v likvidaci

(Věc C-89/12) ⁽¹⁾

(„Společné podniky — Pracovní smlouvy uzavírané se zaměstnanci — Použitelná úprava — Nařízení (ES) č. 876/2002“)

(2013/C 171/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Rose Marie Bark

Odpůrkyně: Galileo Joint Undertaking, v likvidaci

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad čl. 11 odst. 2 stanov společného podniku Galileo obsažených v příloze nařízení Rady (ES) č. 876/2002 ze dne 21. května 2002 o zřízení společného podniku Galileo (Úř. věst. L 138, s. 1; Zvl. vyd. 13/29, s. 477) — Pracovní smlouvy na dobu určitou uzavírané se zaměstnanci — Pracovní smlouvy, které mají vycházet z „pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství“ — Povinné použití ustanovení služebního řádu úředníků týkajících se platových podmínek

Výrok

Článek 11 odst. 2 stanov společného podniku Galileo obsažených v příloze nařízení Rady (ES) č. 876/2002 ze dne 21. května 2002 o zřízení společného podniku Galileo, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1943/2006 ze dne 12. prosince 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství, konkrétně platové podmínky tam stanovené, se na zaměstnance společného podniku Galileo, kteří mají pracovní smlouvu na dobu určitou, nepoužije.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 133, 5.5.2012.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. srpna 2012 Tiborem Szarvasem proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 26. června 2012 ve věci T-129/12, Tibor Szarvas v. Maďarsko

(Věc C-389/12 P)

(2013/C 171/16)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Tibor Szarvas (zástupce: M. Katona, advokát)

Další účastník řízení: Maďarsko

Usnesením ze dne 7. března 2013 Soudní dvůr (osmý senát) zamítl kasační opravný prostředek a uložil navrhovateli náhradu nákladů řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht (Německo) dne 21. ledna 2013 — Flughafen Lübeck GmbH v. Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs-KG

(Věc C-27/13)

(2013/C 171/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a odpůrkyně v odvolacím řízení: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs-KG

Žalovaná a odvolatelka: Flughafen Lübeck GmbH

Předběžné otázky

1) Musí vnitrostátní soud, který rozhoduje o žalobě na vrácení plnění a zdržení se jakýchkoli budoucích plnění, vycházet z toho, že tato plnění představují opatření, která nesmí být podle čl. 108 odst. 3 třetí věty SFEU provedena před vydáním konečného rozhodnutí Evropské komise (dále jen: Komise), pokud Komise rozhodnutím, které nebylo napadeno, zahájila z důvodu těchto plnění formální vyšetřovací řízení o podpoře podle čl. 108 odst. 2 SFEU a v odůvodnění tohoto rozhodnutí v tomto smyslu mj. uvedla, že plnění jsou pravděpodobně státními podporami?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Platí to i tehdy, pokud Komise v odůvodnění svého rozhodnutí kromě toho uvedla, že není schopna určit, zda osoba poskytující plnění jednala jako tržně jednající soukromý investor, když se k těmto plněním zavázala?

3) V případě záporné odpovědi na první nebo na druhou otázku:

Může vnitrostátní soud v této situaci své řízení přerušit až do ukončení formálního vyšetřovacího řízení o podpoře?

4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku:

Musí vnitrostátní soud v této situaci své řízení přerušit až do ukončení formálního vyšetřovacího řízení o podpoře?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca (Španělsko) dne 11. března 2013 — Banco de Valencia SA v. Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

(Věc C-116/13)

(2013/C 171/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Banco de Valencia SA

Odpůrci: Joaquín Valldeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

Předběžné otázky

- 1) Respektuje španělské řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou článek 7 směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾, když neumožňuje, aby soud před rozhodnutím o nařízení výkonu rozhodnutí přezkoumal z úřední povinnosti klauzuli o předčasné splatnosti úvěru z jednostranné iniciativy banky, která je sama o sobě a při svém konkrétním uplatnění v daném případě považována za zneužívající, a která je nezbytná k tomu, aby profesionální poskytovatel úvěru mohl využít tohoto zvýhodněného výkonu rozhodnutí?
- 2) Rovněž z hlediska článku 7 směrnice 93/13/EHS, jaký má být rozsah zásahu soudu v případě uvedené klauzule, když má nařídit výkon rozhodnutí v řízení o výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou?
- 3) Lze smluvní klauzuli, která umožňuje finanční instituci, jež poskytla úvěr, jednostranné zrušení úvěrové smlouvy z čistě objektivních důvodů, z nichž některé nesouvisí se samotnou smlouvou a, v projednávaném případě, z důvodu nezaplacení čtyř měsíčních splátek hypotečního úvěru, považovat, samu o sobě a při jejím konkrétním uplatnění v daném případě, ze zneužívající, s ohledem na čl. 3 odst. 1 a 3 směrnice 93/13/EHS a bod 1 písm. e) a g) a bod 2 písm. a) její přílohy?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. března 2013 — Technische Universität Darmstadt v. Eugen Ulmer KG

(Věc C-117/13)

(2013/C 171/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Technische Universität Darmstadt

Žalovaná: Eugen Ulmer KG

Předběžné otázky

- 1) Platí ustanovení o prodeji a licencích ve smyslu čl. 5 odst. 3 písm. n) směrnice 2001/29/ES⁽¹⁾, pokud nositel práva zde uvedeným zařízením nabídne uzavření licenčních smluv o užívání díla za přiměřených podmínek?
- 2) Opravňuje čl. 5 odst. 3 písm. n) směrnice 2001/29/ES členské státy, aby poskytovaly těmto zařízením právo k digitalizaci děl obsažených v jejich sbírkách, pokud je to nutné k tomu, aby tato díla byla zpřístupněna na terminálech?
- 3) Mohou práva stanovená členskými státy podle čl. 5 odst. 3 písm. n) směrnice 2001/29/ES zasahovat tak daleko, že si uživatelé terminálů mohou zde zpřístupněná díla vytisknout na papír nebo uložit na flash disk?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesarbeitsgerichts Hamm (Německo) dne 14. března 2013 — Gülay Bollacke v. K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Věc C-118/13)

(2013/C 171/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesarbeitsgerichts Hamm

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Gülay Bollacke

Žalovaná: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES ⁽¹⁾ v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům nebo zvyklostem, podle kterých nárok na placenou minimální dobu dovolené za kalendářní rok při úmrtí pracovníka zaniká jako celek, a to vedle nároku na uvolnění z pracovní povinnosti, který již nelze realizovat, rovněž nárok na zaplacení náhrady mzdy nebo platu za dovolenou?
- 2) Je třeba vykládat čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/88/ES v tom smyslu, že nárok na finanční náhradu minimální doby placené dovolené za kalendářní rok je vázán na osobu pracovníka v tom smyslu, že tento nárok náleží pouze jemu, aby mohl uskutečnit cíle zotavení a volného času, které jsou spojeny s poskytováním placené dovolené za kalendářní rok, i v pozdějším období?
- 3) Je třeba vykládat čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88/ES v tom smyslu, že zaměstnavatel je s ohledem na ochranu bezpečnosti a zdraví pracovníků při úpravách pracovní doby povinen i ve skutečnosti poskytnout pracovníkovi dovolenou do uplynutí kalendářního roku nebo nejpozději do uplynutí období převoditelnosti rozhodného pro pracovní poměr, aniž záleží na tom, zda pracovník podal žádost o dovolenou?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalsko) dne 18. března 2013 — Cruz & Companhia Lda v. IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP, a další

(Věc C-128/13)

(2013/C 171/21)

Jednací jazyk: portugalská

Předkládající soud

Tribunal da Relação de Lisboa

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a odvolatelka: Cruz & Companhia Lda

Žalovaní: IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP, a Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Předběžné otázky

Soudní dvůr je požádán o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu čl. 4 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987 ⁽¹⁾ a čl. 19 odst. 1 písm. a) nařízení Komise (EHS) č. 2220/85 ze dne 22. července 1985 ⁽²⁾ v souvislosti s „uvolněním“ jistoty poskytnuté podle čl. 22 odst. 1 prvního z výše uvedených nařízení, a to s přihlédnutím k argumentům účastníků řízení.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2220/85 ze dne 22. července 1985, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu jistot pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 205, s. 5; Zvl. vyd. 03/05, s. 24).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. března 2013 — Kamino International Logistics BV, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-129/13)

(2013/C 171/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka kasačního opravného prostředku: Kamino International Logistics BV

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

- 1) Je unijně právní zásada dodržování práva na obhajobu správními orgány způsobilá pro přímé použití vnitrostátním soudem?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

- a) Je nutné unijně právní zásadu dodržování práva na obhajobu správními orgány vykládat v tom smyslu, že je porušena, pokud adresát zamýšleného rozhodnutí sice nebyl vyslechnut dříve, než vůči němu správní orgán vydal rozhodnutí nepříznivě zasahujícího do jeho právního postavení, avšak v následujícím správně právním řízení o odvolání, které předchází podání žaloby u vnitrostátního soudu, dodatečně dostal příležitost k vyjádření?

b) Určují se právní následky porušení unijně právní zásady dodržování práva na obhajobu správními orgány podle vnitrostátního práva?

3) V případě záporné odpovědi na otázku 2b): Které okolnosti může vnitrostátní soud zohlednit při určení právních následků, a může zejména zohlednit, zda je nutno vycházet z toho, že by řízení bez porušení unijně právní zásady dodržování práva na obhajobu mělo jiný průběh?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. března 2013
— **Datema Hellman Worldwide Logistics BV, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën**

(Věc C-130/13)

(2013/C 171/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka kasačního opravného prostředku: Datema Hellman Worldwide Logistics BV

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

1) Je unijně právní zásada dodržování práva na obhajobu správními orgány způsobilá pro přímé použití vnitrostátním soudem?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

a) Je nutné unijně právní zásadu dodržování práva na obhajobu správními orgány vykládat v tom smyslu, že je porušena, pokud adresát zamýšleného rozhodnutí sice nebyl vyslechnut dříve, než vůči němu správní orgán vydal rozhodnutí nepříznivě zasahujícího do jeho právního postavení, avšak v následujícím správně právním řízení o odvolání, které předchází podání žaloby u vnitrostátního soudu, dodatečně dostal příležitost k vyjádření?

b) Určují se právní následky porušení unijně právní zásady dodržování práva na obhajobu správními orgány podle vnitrostátního práva?

3) V případě záporné odpovědi na otázku 2b): Které okolnosti může vnitrostátní soud zohlednit při určení právních následků, a může zejména zohlednit, zda je nutno vycházet z toho, že by řízení bez porušení unijně právní zásady dodržování práva na obhajobu mělo jiný průběh?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 18. března 2013
— **Staatssecretaris van Financiën, další účastnice řízení: Schoenimport „Italmoda“ Mariano Previti**

(Věc C-131/13)

(2013/C 171/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku: Staatssecretaris van Financiën

Další účastnice řízení: Schoenimport „Italmoda“ Mariano Previti

Předběžné otázky

1) Jsou vnitrostátní orgány a soudy na základě práva Evropské unie povinny zamítnout uplatnění osvobození od daně u pořízení zboží uvnitř Společenství, práva na odpočet daně z přidané hodnoty z koupi zboží, které bylo po zakoupení odesláno do jiného členského státu, nebo vrácení daně z přidané hodnoty, které vyplývá z uplatnění čl. 28b části A odst. 2 druhé věty šesté směrnice⁽¹⁾, pokud je na základě objektivních okolností zřejmé, že došlo ke krácení daně z dotčeného zboží, osoba povinná k dani věděla nebo musela vědět o tom, že se na tomto krácení daně podílela, a vnitrostátní právo za těchto okolností nestanoví odepření osvobození od daně, odpočtu daně odvedené na vstupu nebo vrácení daně?

2) Je třeba v případě kladné odpovědi na předcházející otázku odepřít toto osvobození od daně, odpočet daně odvedené na vstupu nebo vrácení daně i tehdy, pokud k vyhýbání se placení daně z přidané hodnoty došlo v jiném členském státě (nežli v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno) a osoba povinná k dani, ačkoli v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno, splnila všechny (formální) podmínky, kterými vnitrostátní právo podmiňuje osvobození od daně, odpočet daně odvedené na vstupu nebo vrácení daně, a daňovým orgánům tohoto členského státu stále poskytovala všechny potřebné údaje o zboží, odeslání a odběratelích v členském státě doručení zboží, o tomto krácení daně z přidané hodnoty věděla nebo vědět musela?

3) Co je třeba v případě záporné odpovědi na první otázku rozumět pod pojmem „bylo předmětem daně“ obsaženým v čl. 28b části A odst. 2 první větě (na konci) šesté směrnice: prokázání daně z přidané hodnoty, která je v členském státě doručení dlužná z pořízení zboží uvnitř Společenství v předepsaném daňovém přiznání daně z přidané hodnoty, nebo — při neexistenci takového prokázání — také přijetí opatření ze strany daňových orgánů členského státu doručení k nápravě situace? Je při zodpovězení této otázky relevantní, zda je dotčené plnění součástí řetězce plnění, zaměřených na krácení daně z přidané hodnoty ve státě doručení, a zda osoba povinná k dani o tomto podvodném úmyslu věděla nebo vědět musela?

(¹) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 18. března 2013 — Staatssecretaris van Economische Zaken, Staatssecretaris van Financiën v. Q

(Věc C-133/13)

(2013/C 171/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolaatelé: Staatssecretaris van Economische Zaken
Staatssecretaris van Financiën

Odpůrkyně: Q

Předběžné otázky

1) Představuje zájem na zachování národního přírodního bohatství a kulturněhistorického dědictví, který je předmětem Natuurschoonwet 1928 (zákon o přírodním bohatství z roku 1928), naléhavý důvod obecného zájmu, který odůvodňuje právní úpravu, podle které je osvobození od darovací daně (daňové zvýhodnění) omezeno pouze na statky nacházející se v Nizozemsku?

2) a) Mohou se orgány členských států dovolávat směrnice Rady 2010/24/EU (¹) ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření v rámci přezkumu, zda nemovitost nacházející se v jiném členském státě může být prohlášena za statek ve smyslu Natuurschoonwet

1928, aby získaly právní pomoc orgánů členského státu, ve kterém se nemovitost nachází, pokud prohlášení za statek na základě tohoto zákona má za následek, že je poskytováno osvobození od výběru darovací daně dlužné k okamžiku darování uvedené nemovitosti?

b) V případě kladné odpovědi na otázku 2a): Je třeba vykládat pojem „správní šetření“ podle čl. 3 bodu 7 směrnice Rady 2011/16/EU (²) ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS v tom smyslu, že zahrnuje rovněž prověrku na místě?

c) V případě kladné odpovědi na otázku 2b): Lze pro upřesnění pojmu „správní šetření“ podle čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 2010/24/EU [...] navázat na definici „správní šetření“ podle čl. 3 bodu 7 směrnice Rady 2011/16/EU [...]?

3) V případě záporné odpovědi na otázku 2a), otázku 2b) nebo otázku 2c): Je třeba vykládat zásadu loajální spolupráce, která je zakotvena v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU, ve spojení s čl. 167 odst. 2 SFEU v tom smyslu, že implikuje, že pokud členský stát požádá jiný členský stát o spolupráci při přezkumu, zda nemovitost nacházející se v tomto jiném členském státě může být prohlášena za statek ve smyslu zákona, jehož účelem je zachování a ochrana národního přírodního bohatství a kulturněhistorického dědictví, je dožadovaný stát povinen k této spolupráci?

4) Může být omezení volného pohybu kapitálu odůvodněno poukazem na nutnost zaručit účinnost daňového dohledu, pokud se zdá, že účinnost tohoto dohledu může být ohrožena výlučně skutečností, že vnitrostátní orgány musejí po dobu 25 let ve smyslu čl. 7 odst. 1 Natuurschoonwet 1928 cestovat do jiného členského státu, aby tam prováděly nezbytné kontroly?

(¹) Úř. věst. L 84, s. 1.

(²) Úř. věst. L 64, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 18. března 2013 — Szatmári Malom kft v. Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Věc C-135/13)

(2013/C 171/26)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Szatmári Malom kft

Žalovaný: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Předběžné otázky

- 1) Může skutečnost, kdy podnikatel chce zřídit nové hospodářství, po uzavření starších hospodářství a bez rozšíření stávající kapacity, spadat pod pojem zlepšení celkové výkonnosti zemědělského hospodářství uvedený v čl. 26 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ⁽¹⁾?
- 2) Lze mít za to, že investice, kterou hodlá uskutečnit žalobkyně, představuje investici, jejímž cílem je zlepšení celkové výkonnosti podniku ve smyslu čl. 20 písm. b) bodu iii) a čl. 28 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1698/2005?
- 3) Je čl. 6 odst. 3 vyhlášky FVM č. 47 ze dne 17. dubna 2008 v souladu s čl. 28 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, když v případě mlýnů přiznává podporu pouze na činnost směřující k modernizaci stávající kapacity? Opravňuje uvedené nařízení vnitrostátního zákonodávce k tomu, aby z hospodářských důvodů vyloučil určité druhy rozvoje z podpory?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 277, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerisches Verwaltungsgericht München (Německo) dne 18. března 2013 — Herbaria Kräuterparadies GmbH v. Spolková země Bavorsko

(Věc C-137/13)

(2013/C 171/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Žalovaná: Spolková země Bavorsko

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 27 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 889/2008 ⁽¹⁾ chápán v tom smyslu, že použití uvedených látek je vyžadováno zákonem pouze tehdy, jestliže předpis unijního práva nebo vnitrostátní předpis, který je s právem Unie v souladu, pro potravinu, jejíž jsou uvedené látky součástí, přidání uvedených látek přímo vyžaduje nebo alespoň stanoví minimální obsah uvedených látek v této potravíně?
- 2) Pokud bude první otázka zodpovězena záporně: má být čl. 27 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 889/2008 chápán v tom smyslu, že použití uvedených látek je vyžadováno zákonem také v případech, v nichž by uvedení potraviny na trh jako potravinového doplňku, respektive za použití zdravotního tvrzení, bez přidání alespoň jedné z uvedených látek, uvádělo v omyl nebo působilo klamavě na spotřebitele, protože potravina vzhledem k příliš nízké koncentraci některé z uvedených látek nemůže plnit svůj výživový účel, respektive svůj účel vyjádřený zdravotním tvrzením?
- 3) Pokud bude první otázka zodpovězena záporně: má být čl. 27 odst. 1 písm. f) nařízení (ES) č. 889/2008 chápán v tom smyslu, že použití uvedených látek je vyžadováno zákonem také v případech, v nichž lze určité zdravotní tvrzení použít pouze pro potraviny, které obsahují určité, tzv. významné množství alespoň jedné z uvedených látek?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. L 250, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 19. března 2013 — Naime Dogan v. Spolková republika Německo

(Věc C-138/13)

(2013/C 171/28)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Naime Dogan

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 41 odst. 1 dodatkového protokolu ze dne 23. listopadu 1970 k Dohodě zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem ze dne 2. září 1963, který se týká přechodné etapy přidružení (DP) vnitrostátní právní úpravě prvně zavedené po vstupu výše uvedených ustanovení v platnost, která první vstup rodinného příslušníka tureckého státního příslušníka, který požívá právního postavení podle čl. 41 odst. 1 DP, podmiňuje tím, že rodinný příslušník před vstupem prokáže, že se může základním způsobem dorozumět v německém jazyce?
- 2) Brání čl. 7 odst. 2 první pododstavec směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251 ze dne 3. října 2003, s. 12) vnitrostátní právní úpravě uvedené v otázce 1?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Cluj (Rumunsko) dne 20. března 2013 — Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei v. SC Volksbank România SA

(Věc C-143/13)

(2013/C 171/29)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobci: Bogdan Matei, Ioana Ofelia Matei

Žalovaná: SC Volksbank România SA

Předběžná otázka

Vzhledem k tomu, že podle čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾ se posouzení nepřiměřené povahy podmínek nemůže týkat ani definice hlavního předmětu smlouvy, ani přiměřenosti ceny a odměny na straně jedné, a služeb nebo zboží dodávaných výměnou na straně druhé, pokud jsou tyto podmínky sepsány jasným a srozumitelným jazykem;

a

vzhledem k tomu, že podle čl. 2 odst. [2] písm. a) směrnice 2008/48/ES⁽²⁾ se definice obsažená v čl. 3 písm. g) směrnice 2008/48/ES týkající se pojmu celkových nákladů úvěru pro spotřebitele, které zahrnují veškeré provize, které spotřebitel musí zaplatit v souvislosti se smlouvou o spotřebitelském úvěru, nepoužije na určení předmětu smlouvy o úvěru, která je zajištěna hypotékou;

klade soud otázku, zda

pojmy „předmět“ a „cena“ podle čl. 4 odst. 2 směrnice 93/13/EHS mohou být vykládány v tom smyslu, že tyto pojmy — „předmět“ a „cena“ smlouvy o úvěru, která je zajištěna hypotékou — zahrnují mezi prvky, které tvoří protiplnění, jež náleží bance, i roční procentní sazbu nákladů této smlouvy o úvěru, která je zajištěna hypotékou, tvořenou pevnou nebo pohyblivou úrokovou sazbou, bankovními poplatky a jinými náklady, které jsou zahrnuty a definovány ve smlouvě o úvěru.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, s. 66).

Žaloba podaná dne 22. března 2013 — Španělské království v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-146/13)

(2013/C 171/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: E. Chamizo Llatas a S. Centeno Huerta, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání

— Prohlásit za právně nicotné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2012⁽¹⁾ č. 1257/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, a podpůrně zrušit uvedené nařízení v plném rozsahu;

— Podpůrně prohlásit za neplatné:

a) čl. 9 odst. 1 v plném rozsahu, jakož i čl. 9 odst. 2 v rozsahu uvedeném v pátém žalobním důvodu;

b) čl. 18 odst. 2 v plném rozsahu, jakož i veškeré odkazy v nařízení na Jednotný soud pro řešení patentových sporů, jako na soudní systém EPJÚ [Evropský patent s jednotným účinkem] a zdroj práva pro EPJÚ;

— Uložit Evropskému Parlamentu a Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Porušení zásad právního státu přijetím nařízení na základě práva uděleného Evropským patentovým úřadem, jehož akty nepodléhají soudnímu přezkumu.
- 2) Neexistence aktu Unie, a podpůrně nedostatek právního základu pro nařízení, jelikož nebyla přijata opatření zajišťující jednotnou ochranu podle článku 118 SFEU.
- 3) Zneužití pravomoci využitím užší spolupráce pro účely jiné, než stanoví Smlouvy.
- 4) Porušení čl. 291 odst. 2 SFEU a podpůrně nesprávné uplatnění judikatury *Meroni* při úpravě systému stanovení poplatků za obnovení a podílů pro rozdělení poplatků za obnovení.
- 5) Nesprávné uplatnění judikatury *Meroni* tím, že na Evropský patentový úřad byly delegovány určité správní úkoly týkající se Evropského patentu s jednotným účinkem.
- 6) Porušení zásady autonomie a zásady jednotného uplatňování unijního práva ve vztahu k režimu vstupu nařízení v platnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 361, s. 1

Žaloba podaná dne 22. března 2013 — Španělské království v. Rada Evropské unie**(Věc C-147/13)**

(2013/C 171/31)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Španělské království (zástupci: S. Centeno Huerta a E. Chamizo Llatas, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit nařízení Rady (EU) č. 1260/2012 ⁽¹⁾ ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, pokud jde o příslušná ustanovení o překladu a uložit Radě náhradu nákladů řízení;
- podpůrně zrušit články 4 a 5, čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 2 nařízení Rady (EU) č. 1260/2012 ze dne 17. prosince 2012, kterým se provádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany, pokud jde o příslušná ustanovení o překladu a uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Porušení zásady nediskriminace zavedením systému diskriminujících subjektů, jejichž jazykem není angličtina, francouzština nebo němčina, neboť jde o systém nepřiměřený sledovanému cíli.
- 2) Nedostatek právního základu článku 4, neboť upravuje překlad v případě sporu, který neovlivňuje přímo jazykový režim rozhodnutí podle čl. 118 odst. 2 SFEU.
- 3) Porušení zásady právní jistoty.
- 4) Porušení judikatury *Meroni* tím, že na Evropský patentový úřad byla delegována správa systému náhrad (článek 5) a zveřejnění překladů (čl. 6 odst. 2).
- 5) Porušení zásady autonomie unijního práva prováděním uplatňování nařízení se vstupem v platnost Dohody o Jednotném patentovém soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 361, s. 89

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 25. března 2013 — A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**(Věc C-148/13)**

(2013/C 171/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: A

Žalovaný: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžná otázka

Jaké hranice stanoví článek 4 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany jakož i Listina základních práv Evropské unie, zejména její články 3 a 7, pro způsob, jakým je třeba zkoumat věrohodnost údajné sexuální orientace, a liší se tyto hranice od hranic vytyčených pro posuzování věrohodnosti jiných důvodů stíhání — pokud ano, do jaké míry?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 25. března 2013 — B, další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-149/13)

(2013/C 171/33)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobce: B

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

Jaké hranice stanoví článek 4 směrnice Rady 2004/83/ES ⁽¹⁾ ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany jakož i Listina základních práv Evropské unie, zejména její články 3 a 7, pro způsob, jakým je třeba zkoumat věrohodnost údajné sexuální orientace, a liší se tyto hranice od hranic vytyčených pro posuzování věrohodnosti jiných důvodů stíhání — pokud ano, do jaké míry?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, s. 12.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 25. března 2013 — C, další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-150/13)

(2013/C 171/34)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Odvolatel: C

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

Jaké hranice stanoví článek 4 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách ⁽¹⁾, které musí

splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany jakož i Listina základních práv Evropské unie, zejména její články 3 a 7, pro způsob, jakým je třeba zkoumat věrohodnost údajné sexuální orientace, a liší se tyto hranice od hranic vytyčených pro posuzování věrohodnosti jiných důvodů stíhání — pokud ano, do jaké míry?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative d'appel de Versailles (Francie) dne 25. března 2013 — Le Rayon d'Or SARL v. Ministre de l'Économie et des Finances

(Věc C-151/13)

(2013/C 171/35)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Versailles

Účastníci původního řízení

Odvatelka: Le Rayon d'Or SARL

Odpůrce: Ministre de l'Économie et des Finances

Předběžné otázky

Musí být čl. 11 část A odst. 1 písm. a) šesté směrnice ⁽¹⁾, převzatý v článku 73 směrnice 2006/112/ES ⁽²⁾, vykládán v tom smyslu, že „paušál za poskytování péče“, který zdravotní pojišťovny vyplácí ubytovacím zařízením pro starší osoby závislé na péči jiných osob v souladu s ustanoveními článku L. 174 — 7 code de la sécurité sociale a který je podle ustanovení čl. 261 odst. 4 bodu 1ter code général des impôts osvobozen od daně z přidané hodnoty, představuje dotaci přímo vázanou na cenu péče poskytované klientům a podléhající z tohoto titulu dani z přidané hodnoty?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. března 2013 Fercal — Consultadoria e Serviços, L.^{da} proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 24. ledna 2013 ve věci T-474/09, Fercal v. OHIM — Jacson of Scandinavia (Jackson Shoes)

(Věc C-159/13 P)

(2013/C 171/36)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Fercal — Consultadoria e Serviços, L.^{da} (zástupce: A. J. Rodrigues, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— Zrušit rozsudek pátého senátu Tribunálu ze dne 24. ledna 2013 ve věci T-474/09 a v důsledku toho zrušit podle platných předpisů unijního práva rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory; dále jen „OHIM“) ze dne 18. srpna 2009, R 1253/2008-2, které bylo navrhovatelce doručeno dne 30. září 2009 v řízení o zrušení č. 2004C (příhláška ochranné známky č. 1 077 858, JACKSON SHOES);

— zachovat v platnosti ochrannou známku navrhovatelky;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Ačkoli existují grafické a zvukové podobnosti mezi jménem JACKSON a JACSON, musejí být uvedena označení vzájemně porovnávána jako celek: JACKSON SHOES versus JACSON OF SCANDINAVIA AB.

Z čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 89/104/EHS ⁽¹⁾ ze dne 21. prosince 1988 vyplývá, že při rozsáhlém posouzení pravděpodobnosti záměny je rozhodující vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem.

Průměrný spotřebitel posuzující sporná označení jako celek snadno upozoruje přítomnost různých rozlišovacích znaků: ochranná známka a obchodní jméno — v projednávané věci na základě toho, že je obsažena zkratka „AB“, jež přispívá k vyloučení jakékoli možnosti, že by byl průměrný spotřebitel uveden ochrannou známkou „JACKSON SHOES“ v omyl.

Podle navrhovatelky je tento aspekt důležitý, protože podle čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 89/104/EHS je vnímání ochranných známek spotřebitelem rozhodující při posouzení obecného nebezpečí záměny.

Jde o označení splňující jasně definované a velmi odlišné funkce: ochranná známka je označení způsobilé rozlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků (článek 4 *in fine* nařízení o ochranné známce Společenství), zatímco obchodní jméno slouží k identifikaci podniku a jeho odlišení od jiných podniků.

Mimoto použití podobných jmen — běžně používaných v řadě zemí — není takové povahy, aby vyvolalo nebezpečí záměny, pokud jsou jména kombinována s dalšími prvky, takže jejich použití neuvádí průměrného spotřebitele v omyl a nevede ani k porušení hospodářské soutěže kvůli záměně výrobků navrhovatelky a výrobků protistrany.

Nelze přiznat (na základě pouhého obchodního jména používaného ve Švédsku) právo na výhradní užívání (ve všech členských státech Evropské unie) jména, které je v řadě dalších zemí Evropské unie běžně používáno tisíci osob a dalšími podniky.

Dále nelze přiznat protistraně právo bránit navrhovatelce v zápisu ochranné známky JACKSON SHOES do třídy 25, když další ochranné známky Společenství používající totéž jméno již v téže třídě zapsány jsou.

Mimoto protistrana přiznala, že různé ochranné známky uvedené a popsané navrhovatelkou již na trhu existují, aniž by je kdy napadla či tvrdila, že kterákoli z nich může uvést průměrného spotřebitele v omyl, nebo že mezi nimi existuje konflikt.

Kdo si jako rozlišující znak zvolí prvek s nízkou rozlišovací způsobilostí, který se nachází v mnoha dalších rozlišujících znacích třetích osob, nemůže bránit tomu, aby tento znak (nebo podobný znak) byl ve spojení s dalšími prvky používán třetími osobami.

Nic nebrání současné existenci — k čemuž navíc již došlo — rozlišovacích znaků používajících podobná běžná jména, pokud je lze všeobecně rozlišit.

Je nesporné, v rozporu s tím, co tvrdí protistrana, že navrhovatelka předložila početné důkazy své existence a obchodní činnosti, nejen v celém Společenství, ale také v zemích Severní Ameriky a severní Afriky, ačkoli nikoli prostřednictvím svého katalogu, jako protistrana — jelikož katalog je vydáván výhradně v národním jazyce a tudíž omezen zeměpisným dosahem —, ale v rámci vícejazyčné přítomnosti na nejvýznamnějších světových přehlídkách obuvi.

Ochranná známka Společenství JACKSON SHOES nemůže být zaměněna s obchodním jménem JACSON OF SCANDINAVIA AB také proto, že obojí existuje současně již dost dlouho, aniž by se kdokoli dovolával újmy plynoucí z takové současné existence, a aniž by byla zpochybněna soutěž mezi výrobky, což znamená, mimo jiné, že spotřebitel při pohledu na obě značky snadno určí, že se jedná o ochrannou známku a obchodní jméno, tedy bezpochybně dva odlišné znaky různého druhu.

Navíc jak v napadeného rozsudku uznal Tribunál a jak připustili účastníci řízení, z pohledu průměrného spotřebitele při pohledu na tuto ochrannou známku Společenství a uvedené obchodní jméno neexistuje nebezpečí záměny. Krom toho „[...]přezkum podobnosti ochranných známek musí zohlednit celkový dojem, kterým tyto ochranné známky působí“ [viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2009, *Spa Monopole v. OHIM — De Francesco Import (SpagO)*, T-438/07, Sb. rozh. s. II-4115, bod 23 a citovaná judikatura].

Mimoto má pro účely řešení projednávaného sporu zásadní význam skutečnost, že odpůrce, tedy OHIM, povolil zápis řady ochranných známek obsahujících výraz „JAKSON“ pro označení obuvi, a nemůže tuto skutečnost zcela ignorovat při posuzování přihlášky nové ochranné známky Společenství používající totéž (běžné) jméno „JAKSON“.

Ignorováním této skutečnosti OHIM jednal svévolně a porušil zásadu rovnosti.

Napadený rozsudek porušuje ustanovení čl. 8 odst. 4, a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009⁽²⁾ Rady ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství.

(¹) První směrnice Rady ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1).

(²) Úř. věst. L 78, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 2. dubna 2013 — Turbu.com BV, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-163/13)

(2013/C 171/37)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Turbu.com BV

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžné otázky

Musí vnitrostátní orgány a soudy na základě práva Evropské unie odepřít uplatnění osvobození od daně z přidané hodnoty, pokud je na základě objektivních okolností prokázáno, že v souvislosti s dotčeným zbožím došlo k úniku ve vztahu k dani z přidané hodnoty a že osoba povinná k dani věděla nebo musela vědět, že se na něm podílela, pokud vnitrostátní právo nestanoví, že za takových okolností musí být osvobození od daně odepřeno?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 2. dubna 2013 — Turbu.com Mobile Phone's BV, další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-164/13)

(2013/C 171/38)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Turbu.com Mobile Phone's BV

Další účastník řízení: Staatssecretaris van Financiën

Předběžná otázka

Musí vnitrostátní orgány a soudy na základě práva Evropské unie odepřít nárok na odpočet daně, pokud je na základě objektivních okolností prokázáno, že v souvislosti s dotčeným zbožím došlo k úniku ve vztahu k dani z přidané hodnoty a že osoba povinná k dani věděla nebo musela vědět, že se na něm podílela, pokud vnitrostátní právo nestanoví, že za takových okolností musí být odepřen nárok na odpočet daně?

Žaloba podaná dne 5. dubna 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-169/13)

(2013/C 171/39)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: N. Yerrell a J. Hottiaux, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/15/ES ze dne 11. března 2002 o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě ⁽¹⁾, pokud jde o samostatně výdělečně činné řidiče, a že v každém případě tyto předpisy neoznámila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 2 odst. 1, čl. 2 odst. 3 až 7 a článku 11 uvedené směrnice;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice 2002/15/ES se na samostatně výdělečně činné řidiče vztahuje od 23. března 2009.

⁽¹⁾ Úř. vest. L 80, s. 35; Zvl. vyd. 05/04, s. 224.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative d'appel de Lyon (Francie) dne 9. dubna 2013 — Maurice Leone, Blandine Leone v. Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

(Věc C-173/13)

(2013/C 171/40)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Lyon

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Maurice Leone, Blandine Leone

Odpůrci: Garde des Sceaux, Ministre de la Justice, Caisse nationale de retraite des agents des collectivités locales

Předběžné otázky

1) Lze ustanovení článku L. 24 ve spojení s článkem R. 37 zákona o civilních a vojenských důchodech ve znění opravného zákona č. 2004-1485 ze dne 30. prosince 2004 o rozpočtu pro rok 2004 a výnosu č. 2005-449 ze dne 10. května 2005 považovat za ustanovení nepřímou diskriminující mezi ženami a muži ve smyslu článku 157 Smlouvy o fungování Evropské unie?

2) Lze ustanovení článku 15 výnosu 2003-1306 ze dne 26. prosince 2003 o důchodech státních zaměstnanců pojištěných ve Státním fondu zaměstnanců místních územních celků považovat za ustanovení nepřímou diskriminující mezi ženami a muži ve smyslu článku 157 Smlouvy o fungování Evropské unie?

3) V případě kladné odpovědi na jednu ze dvou předchozích otázek, lze takovou nepřímou diskriminaci odůvodnit ustanoveními odstavce 4 článku 157 Smlouvy o fungování Evropské unie?

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. dubna 2013 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 29. ledna 2013 ve věci T-496/10, Bank Mellat v. Rada Evropské unie

(Věc C-176/13 P)

(2013/C 171/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: S. Boelaert a M. Bishop, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Bank Mellat a Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky)

Navrhovatelka žádá, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 29. ledna 2013 ve věci T-496/10;

— vydal konečné rozhodnutí ve věci a zamítl žalobu podanou Bank Mellat proti napadeným opatřením;

— uložil Bank Mellat náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v rámci řízení v prvním stupni a tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rada se domnívá, že rozsudek Tribunálu ze dne 29. ledna 2013 ve věci T-496/10, Bank Mellat v. Rada, je stižen následujícími právními vadami:

- 1) Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že pokud jde o přípustnost žaloby, Bank Mellat měla právo se dovolávat základních práv a záruk bez ohledu na to, zda mohla být považována za součást iránského státu;
- 2) Tribunál nesprávně rozhodl, že některé důvody pro uložení omezujících opatření proti Bank Mellat nebyly dostatečně konkrétní;
- 3) Tribunál nesprávně použil judikaturu týkající se sdělování informací ze spisu Rady;
- 4) Tribunál nesprávně došel k závěru, že důvody pro uložení omezujících opatření proti Bank Mellat nesplňovaly podmínky pro označení v příslušných právních aktech a nebyly opodstatněné, v rozsahu v němž:

— nezohlednil zjištění Rady bezpečnosti OSN týkající se usnadňování transakcí pro iránské nukleární, raketové a obranné entity ze strany Bank Mellat,

— nezohlednil skutečnost, že důkazy o podpoře iránských nukleárních aktivit ze strany Bank Mellat pocházejí z důvěrných zdrojů,

— nesprávně došel k závěru, že poskytování bankových služeb entitě zapojené do iránských činností šíření jaderných zbraní, které Bank Mellat připustila, před tím, než byla tato entita označena Radou bezpečnosti OSN, nepostačuje k odůvodnění uložení omezujících opatření proti Bank Mellat.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2013 společnostmi Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 1. února 2013 ve věci T-368/11, Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS, Travetanche Injection SPRL v. Evropská komise

(Věc C-199/13 P)

(2013/C 171/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS a Travetanche Injection SPRL (zástupci: K. Van Maldegem a R. Cana, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Nizozemské království

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Tribunálu ve věci T-368/11 a

— zrušit nařízení Komise (EU) č. 366/2011 ze dne 14. dubna 2011, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (dále jen „napadené nařízení“), pokud jde o přílohu XVII (akrylamid) ⁽¹⁾ nebo

— podpůrně, vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí o žalobě na neplatnost podanou navrhovatelkou

— uložit odpůrkyni náhradu veškerých nákladů řízení (včetně nákladů řízení vzniklých před Tribunálem).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky uvádí, že tím, že Tribunál zamítl jejich žalobu na zrušení napadeného nařízení, porušil unijní právo. Navrhovatelky zejména tvrdí, že se Tribunál dopustil několika pochybení při svém výkladu skutkového stavu a právního rámce použitelného na jejich situaci. Z tohoto důvodu se Tribunál dopustil několika právních omylů, jelikož zejména

— provedl nesprávný výklad nařízení č. 1488/94 ⁽²⁾, když dospěl k závěru, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když nezohlednila všechny relevantní skutečnosti a okolnosti;

— provedl nesprávný výklad nařízení č. 1488/94, když dospěl k závěru, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o hodnocení zohledněných údajů o expozici;

— se dopustil nesprávného právního posouzení a výkladu REACH, když dospěl k závěru, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když přijala napadené nařízení na základě informací týkajících se výrobku odlišného od výrobku, který podléhal omezení podle napadeného nařízení;

— se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise neporušila zásadu proporcionality;

— se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise neporušila svou povinnost uvést odůvodnění;

— provedl nesprávný výklad napadeného nařízení, když přijal závěr, že zahrnuje rovněž NMA cement obsahující akrylamid.

Z těchto důvodů navrhovatelky uvádí, že rozsudek Tribunálu ve věci T-368/11 a napadené nařízení musí být zrušeno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 101, s. 12.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1488/94 ze dne 28. června 1994, kterým se stanoví zásady hodnocení rizik existujících látek pro člověka a životní prostředí v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 793/93 (Úř. věst. L 161, s. 3; Zvl. vyd. 15/02, s. 360).

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. dubna 2013 Radou Evropské unie proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 5. února 2013 ve věci T-494/10, Bank Saderat Iran v. Rada Evropské unie

(Věc C-200/13 P)

(2013/C 171/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bishop a S. Boelaert, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Bank Saderat Iran, Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 5. února 2013 ve věci T-494/10,

— vydal ve věci konečné rozhodnutí a zamítl žalobu společnosti Bank Saderat proti napadeným opatřením,

— uložil společnosti Bank Saderat náhradu nákladů řízení vynaložených Radou v řízení v prvním stupni a v řízení o tomto kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Podle Rady trpí rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2013 ve věci T-494/10, Bank Saderat Iran v. Rada, nesprávným právním posouzením v následujících ohledech:

1) V otázce přípustnosti žaloby Tribunál nesprávně určil, že se Bank Saderat může dovolávat ochrany a záruk souvisejících se základními právy bez ohledu na to, zda ji lze považovat za odnož íránského státu,

2) Tribunál nesprávně určil, že jeden z důvodů pro uložení omezujících opatření společnosti Bank Saderat byl nedostatečně přesný,

3) Tribunál nesprávně uplatnil judikaturu týkající se sdělování informací týkajících se spisu Rady,

4) Tribunál měl neprávem za to, že důvody uplatněné pro uložení omezujících opatření společnosti Bank Saderat nebyly podložené, a to v rozsahu, v němž:

— náležitě nezohlednil skutečnost, že důkazy o tom, že Bank Saderat podporuje činnost Íránu v oblasti šíření jaderných zbraní, pocházejí z důvěrných zdrojů,

— náležitě nezohlednil zmínku o Bank Saderat v rezoluci Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1803 (2008) v souvislosti s činností Íránu v oblasti šíření jaderných zbraní,

— neprávem dospěl k závěru, že Rada musí předložit podrobné informace týkající se způsobu, jakým Bank Saderat zajišťovala akreditivy dvěma určeným subjektům zapojeným do činnosti Íránu v oblasti šíření jaderných zbraní.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2013 — Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Rada Evropské unie

(Věc C-209/13)

(2013/C 171/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, zmocněnci, M. Hoskins QC, P. Baker QC, V. Wakefield, barrister)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— Zrušit rozhodnutí Rady 2013/52/EU ⁽¹⁾ ze dne 22. ledna 2013, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí; a

— uložit Radě Evropské unie, aby Spojenému království nahradila náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

První žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Rady 2013/52/EU je v rozporu s článkem 327 SFEU, jelikož povoluje zavedení daně z finančních transakcí s extraterritoriálními účinky, které nebudou respektovat pravomoci, práva a povinnosti nezúčastněných členských států.

Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Rady 2013/52/EU je protiprávní, jelikož povoluje zavedení daně z finančních transakcí s extraterritoriálními účinky, pro které není v obvyčejovém mezinárodním právu opodstatnění

Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí Rady 2013/52/EU je v rozporu s článkem 332 SFEU, protože povoluje posílenou spolupráci v oblasti daně z finančních transakcí, jejíž zavedení nutně povede k nákladům, které ponесou nezúčastněné členské státy.

(¹) Úř. věst. L 22, s. 11.

Žaloba podaná dne 19. dubna 2013 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-211/13)

(2013/C 171/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a W. Roels, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně se domáhá, aby bylo určeno následující

— Spolková republika Německo porušila své závazky plynoucí z článku 63 SFEU tím, že vydala a zachovala předpisy, podle kterých je při uplatnění dědické a darovací daně na nemoovitost, která se nachází v Německu, poskytnuta pouze nízká osvobozená částka, pokud mají darující nebo zůstavitel a nabyvatel v okamžiku dědění nebo darování bydliště v jiném členském státě, zatímco je poskytnuta značně vyšší osvobozená částka, pokud alespoň jeden z obou účastníků měl v daném okamžiku bydliště v Německu.

— Spolkové republiky Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zdanění dědictví a darů je v německém právu zmírněno relativně vysokými částkami, které nepodléhají dani, zejména v případech dědění a darů mezi manžely, rodiči a dětmi, jakož i určitými příbuznými. Tyto vysoké osvobozené částky se však použijí jen tehdy, pokud má Německo neomezené právo ukládat daně, zatímco u omezeného práva ukládat daně platí nižší osvobozená částka. Podle kritérií, které stanovil Soudní dvůr v rozsudku *Mattner* (¹), je tato úprava neslučitelná s článkem 63 SFEU.

(¹) Rozsudek ze dne 22. dubna 2010, *Mattner*, C-510/08, Sb. rozh. 2010, I-3553

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. dubna 2013 Acron OAO a Dorogobuzh OAO proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 7. února 2013 ve věci T-235/08, Acron OAO a Dorogobuzh OAO v. Rada Evropské unie

(Věc C-215/13 P)

(2013/C 171/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Acron OAO a Dorogobuzh OAO (zástupci: B. Evtimov, E. Borovikov, advokáti, D. O'Keefe, Solicitor)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise a Fertilizers Europe

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek (navrhovatele)

Navrhovatelky navrhuji, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2013 ve věci T-235/08, Acron OAO a Dorogobuzh OAO v. Rada Evropské unie;

— vydal konečné rozhodnutí ve věci a zrušil nařízení Rady (ES) č. 236/2008 ze dne 10. března 2008, kterým se zastavuje částečný prozatímní přezkum antidumpingového cla z dovozu dusičnanu amonného pocházejícího z Ruska prováděný podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 384/96 (¹), v rozsahu, v němž se týká navrhovatelek;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení před Soudním dvorem, jakož i nákladů řízení v řízení před Tribunálem, včetně nákladů vynaložených navrhovatelkami v obou stupních;

— rozhodl, že společnost Fertilizers Europe ponese vlastní náklady řízení v řízení před Tribunálem, jakož i vlastní náklady řízení v případě jejího případného účastenství v řízení před Soudním dvorem, a nahradí všechny náklady vynaložené navrhovatelkami ve spojení s jejím účastenstvím.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky tvrdí, že Tribunál:

- nesprávně vyložil první větu čl. 2 odst. 5 prvního pododstavce základního antidumpingového nařízení a tím i odpovídající ustanovení čl. 2.2.1.1 prvního pododstavce Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (GATT), obsažené v příloze 1 A Dohody o zřízení WTO (dále jen „Dohoda o provádění článku VI“);
- potvrdil nesprávný právní výklad a porušení čl. 2 odst. 3 základního antidumpingového nařízení a tím i odpovídajícího ustanovení článku 2.2 Dohody o provádění článku VI; a
- neprovedl správné právní posouzení vztahu mezi čl. 2 odst. 5 druhou větou a čl. 2 odst. 7 písm. b) základního antidumpingového nařízení a v důsledku tohoto nesprávného posouzení potvrdil nesprávný právní výklad bodů 3 a 4 odůvodnění nařízení (ES) č. 1972/2002 a tím i druhé věty čl. 2 odst. 5 prvního pododstavce a nezajistil soudržnost posledně uvedeného výkladu s ustanoveními Dohody o provádění článku VI.

(¹) Úř. věst. L 75, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 23. dubna 2013 společností Acron OAO proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 7. února 2013 ve věci T-118/10, Acron OAO v. Rada Evropské unie

(Věc C-216/13 P)

(2013/C 171/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Acron OAO (zástupci: B. Evtimov, E. Borovikov, avocats, D. O'Keeffe, Soli-citor)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie, Evropská komise, Fertilizers Europe

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2013 ve věci T-118/10 Acron OAO v. Rada Evropské unie;

— pravomocně rozhodnout spor ve věci samé a zrušit prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1251/2009 ze dne 18. prosince 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 1911/2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu roztoků močoviny a dusičnanu amonného pocházejících mimo jiné z Ruska (¹), v rozsahu, v němž se týká účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek;

— uložit Radě povinnost nést náklady řízení před Soudním dvorem, jakož i náklady řízení před Tribunálem a nahradit náklady vynaložené účastnicí podávající kasační opravný prostředek v obou stupních;

— uložit další účastnici řízení Fertilizers Europe povinnost nést vlastní náklady řízení před Tribunálem, jakož i vlastní náklady řízení v případě účasti v řízení před Soudním dvorem a nahradit náklady řízení vzniklé účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek v souvislosti s účastí Fertilizers Europe v řízení(ch).

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice podávající kasační opravný prostředek tvrdí, že Tribunál:

— nesprávně vyložil první větu čl. 2 odst. 5 prvního pododstavce základního antidumpingového nařízení a v důsledku toho i příslušné ustanovení článku 2.2.1.1 prvního pododstavce Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 v příloze 1A k Dohodě o zřízení Světové obchodní organizace (dále jen ADD);

— potvrdil nesprávný právní výklad a porušení čl. 2 odst. 3 základního antidumpingového nařízení a v důsledku toho i příslušného ustanovení článku 2.2 ADD;

— z právního hlediska neposoudil správně vztah mezi čl. 2 odst. 5 druhou větou a čl. 2 odst. 7 písm. b) základního antidumpingového nařízení a v důsledku toho potvrdil nesprávný právní výklad bodů 3 a 4 odůvodnění nařízení (ES) č. 1972/2002 (²) a druhé věty čl. 2 odst. 5 prvního pododstavce a nezajistil, aby byl výklad a ustanovení uvedené na druhém místě konzistentní s ADD;

— potvrdil porušení čl. 2 odst. 6 písm. c) základního antidumpingového nařízení a zjevně nesprávné posouzení.

(¹) Úř. věst. L 338, s. 5.

(²) Nařízení Rady (ES) č. 1972/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se mění nařízení (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 305, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 132).

**Žaloba podaná dne 6. května 2013 — Evropská komise v.
Rada Evropské unie**

(Věc C-248/13)

(2013/C 171/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Currall, J.-P. Keppenne a D. Martin, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

— určit, že Rada tím, že nepřijala návrh Komise týkající se nařízení Rady, kterým se s účinností k 1. červenci 2012 upravují odměny a důchody úředníků a ostatních zaměstnanců Evropské unie a opravné koeficienty použitelné na

tyto odměny a důchody, nesplnila povinnosti, které pro ni plynou ze Služebního řádu úředníků.

— uložit Radě náhradu nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V rámci této žaloby žalobkyně tvrdí, že Rada protiprávně nepřijala návrh nařízení Komise, kterým se upravují odměny a důchody úředníků na základě článku 3 přílohy XI služebního řádu, ačkoli ze závazného znění tohoto článku vyplývá, že každoroční úprava uvedených odměn a důchodů probíhá automaticky a Rada v tomto nemá prostor pro uvážení. Výše uvedený článek totiž stanoví, že Rada přijme návrh Komise do 31. prosince probíhajícího roku. Komise Radě vytýká, že pouze konstatovala, že nebylo dosaženo kvalifikované většiny pro účely přijetí návrhu Komise, jímž se jednak upravují platy a dále opravné koeficienty podle přílohy XI služebního řádu. Podle žalobkyně Rada ve skutečnosti neodůvodněně uplatnila článek 10 přílohy XI a nerespektovala výsady Komise a Parlamentu. Rada tak porušila nejen výše uvedená ustanovení ale i zásadu institucionální rovnováhy a zneužila svou pravomoc.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 25. dubna 2013 — Bell & Ross v. OHIM — KIN (Pouzdro náramkových hodinek)

(Věc T-80/10) ⁽¹⁾

(„(Průmyslový) vzor Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující pouzdro náramkových hodinek — Starší (průmyslový) vzor — Důvod neplatnosti — Nedostatek individuální povahy — Neexistence odlišného celkového dojmu — Informovaný uživatel — Míra tvůrčí svobody — Články 4 a 6 a čl. 25 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 6/2002 — Souvislost se vzájemným návrhem na prohlášení neplatnosti — Soud pro (průmyslové) vzory Společenství — Článek 91 nařízení č. 6/2002“)

(2013/C 171/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bell & Ross BV (Zoetermeer, Nizozemsko) (zástupce: S. Guerlain, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: KIN AB (Upplands Väsby, Švédsko) (zástupci: M. Nielsen a C. Galichet, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 9. prosince 2009 (věc R 1285/200-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Klockgros-sisten i Norden AB a společnostmi Bell & Ross BV.

Výrok

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Bell & Ross BV se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených společnostmi KIN AB v řízení před odvolacím senátem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 113, 1.5.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. května 2013 — Kieffer Omnitec v. Komise

(Věc T-288/11) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky na služby — Zadávací řízení — Údržba zařízení HVAC (topení, ventilace, klimatizace), automatických přístrojů protipožární ochrany a hydrosanitárních zařízení v budově Joseph Bech v Lucemburku — Odmítnutí nabídky uchazeče — Rovné zacházení — Transparentnost — Proporcionalita — Zjevně nesprávné posouzení — Povinnost uvést odůvodnění“)

(2013/C 171/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: A+P Kieffer Omnitec Sàrl (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: A. Delvaux, V. Bertrand a M. Devos, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: A.-M. Rouchaud-Joët a S. Delaude, zmocněnkyně, ve spolupráci s V. Vanden Acker, advokátkou)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 1. dubna 2011, jímž se odmítá nabídka předložená žalobkyní v rámci nabídkového řízení k uzavření smlouvy o údržbě zařízení HVAC (topení, ventilace, klimatizace), automatických přístrojů protipožární ochrany a hydrosanitárních zařízení v budově Joseph Bech v Lucemburku (JO 2010/S 241-367523) a zakázka se zadává jinému uchazeči.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti A+P Kieffer Omnitec Sàrl se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2013 — Alumina v. Rada

(Věc T-304/11) ⁽¹⁾

(„Dumping — Dovoz zeolitu A ve formě prášku pocházejícího z Bosny a Hercegoviny — Běžná hodnota — Reprezentativnost domácího prodeje — Ziskové rozpětí — Běžný obchodní styk“)

(2013/C 171/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alumina d.o.o. (Zvornik, Bosna-Hercegovina) (zástupci: J.-F. Bellis a B. Servais, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix, zmocněnec, ve spolupráci s G. Berrischem a A. Polcynem, advokáti)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: Ě. Gippini Fournier a H. van Vliet, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 464/2011 ze dne 11. května 2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímně uloženého cla na dovoz zeolitu A ve formě prášku pocházejícího z Bosny a Hercegoviny (Úř. věst. L 125, s. 1) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně.

Výrok rozsudku

- 1) *Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 464/2011 ze dne 11. května 2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímně uloženého cla na dovoz zeolitu A ve formě prášku pocházejícího z Bosny a Hercegoviny se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Alumina d.o.o.*
- 2) *Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé společnosti Alumina.*
- 3) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2013 — Boehringer Ingelheim International v. OHIM (RELY-ABLE)

(Věc T-640/11) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropského společenství — Slovní ochranná známka RELY ABLE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Nadbytečný důvod“)

(2013/C 171/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Německo) (zástupci: V. von Bomhard, A. Renck a C. Steudtner, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. září 2011 (věc R 756/2011-4) týkajícímu se mezinárodního zápisu s vyznačením Evropského společenství slovního označení RELY-ABLE.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Boehringer Ingelheim International GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 58, 25.2.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. dubna 2013 — ABC-One v. OHIM (SLIM BELLY)

(Věc T-61/12) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství SLIM BELLY — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 171/53)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH (Villach St. Magdalen, Rakousko) (zástupce: S. Merz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Walicka, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 17. listopadu 2011 (věc R 1077/2011-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení SLIM BELLY jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Společnosti ABC-One Produktions- und Vertriebs GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Žaloba podaná dne 28. března 2013 — Skype v. OHIM — British Sky Broadcasting a Sky IP International (SKYPE)

(Věc T-183/13)

(2013/C 171/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Skype (Dublin, Irsko) (zástupci: I. Fowler, Solicitor, J. Schmitt, advokát, a J. Mellor, QC)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Spojené království) a Sky IP International Ltd (Isleworth)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. ledna 2013 ve věci R 2398/2010-4;

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „SKYPE“ — přihláška ochranné známky Společenství č. 3 660 065 pro služby zařazené do tříd 38

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „SKY“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 38 a 41 — přihláška ochranné známky Společenství č. 3 203 411

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám pro všechny namítané výrobky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 28. března 2013 — Skype v. OHIM — British Sky Broadcasting a Sky IP International (SKYPE)

(Věc T-184/13)

(2013/C 171/55)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Skype (Dublin, Irsko) (zástupci: I. Fowler, Solicitor, J. Schmitt, advokát, a J. Mellor, QC)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Spojené království) a Sky IP International Ltd (Isleworth)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. ledna 2013 ve věci R 121/2011-4;

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „SKYPE“ — přihláška ochranné známky Společenství č. 4 521 084 pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 38 a 42

Majitelky ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „SKY“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 38, 41 a 42 — přihláška ochranné známky Společenství č. 3 203 411

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitce ve vztahu ke všem napadeným výrobkům a službám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009

Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Jannatian v. Rada**(Věc T-187/13)**

(2013/C 171/56)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Mahmoud Jannatian (Teherán, Írán) (zástupci: E. Rosenfeld a S. Monnerville, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil následující akty v rozsahu, v němž se ho týkají: (i) společný postoj Rady 2008/479/SZBP ze dne 23. června 2008, kterým se mění společný postoj 2007/140/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu⁽¹⁾, (ii) rozhodnutí Rady 2008/475/ES ze dne 23. června 2008, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu⁽²⁾, (iii) společný postoj Rady 2008/652/SZBP ze dne 7. srpna 2008, kterým se mění společný postoj 2007/140/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu⁽³⁾, (iv) rozhodnutí Rady 2009/840/SZBP ze dne 17. listopadu 2009, kterým se provádí společný postoj 2007/140/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu⁽⁴⁾, (v) rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP⁽⁵⁾, (vi) rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP⁽⁶⁾, (vii) nařízení Rady (ES) č. 1100/2009 ze dne 17. listopadu 2009, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu a zrušuje rozhodnutí 2008/475/ES⁽⁷⁾, (viii) nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007⁽⁸⁾ a (ix) nařízení (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010⁽⁹⁾ a

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází z nepříslušnosti Rady

— Žalobce tvrdí, že podle článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie smí být omezující opatření přijata pouze na základě společného podnětu Komise a

vysokého představitele. Napadená rozhodnutí a nařízení byla přijata samotnou Radou. Proto trpí vadou spočívající v nedostatku příslušnosti.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění

— Žalobce tvrdí, že předložený důvod, na jehož základě byl M. Jannatian zařazen na seznam v příloze II, je příliš nepřesný na to, aby mohl splňovat požadavky stanovené judikaturou týkající se povinnosti uvést odůvodnění. Aby Rada splnila svou povinnost uvést odůvodnění, měla doložit konkrétní a specifické skutečnosti charakterizující skutečnou podporu žalobce íránské vládě nebo íránským činnostem v oblasti šíření jaderných zbraní. Napadená rozhodnutí a nařízení proto trpí vadou spočívající v nedostatku odůvodnění.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení žalobcových základních práv

— Žalobce tvrdí zaprvé, že v rozsahu, v němž napadená rozhodnutí a nařízení nejsou odůvodněna, porušují jeho právo na obhajobu; zadruhé, že protiprávnost napadených rozhodnutí a nařízení má negativní dopad na toto řízení, neboť na jednu stranu znemožňuje žalobci hájit se a na druhou stranu narušuje schopnost Tribunálu posoudit legalitu napadených rozhodnutí a nařízení. Z toho plyne, že bylo porušeno žalobcovo právo na účinný právní prostředek nápravy. Konečně potud, pokud byl žalobce připraven o své právo na obhajobu, a vzhledem k tomu, že je tak narušena schopnost Tribunálu posoudit legalitu napadených rozhodnutí a nařízení týkajících se opatření, jimiž se zmrazují finanční prostředky — a která jsou již svou povahou „zvlášť represivní“ — bylo nedůvodně omezeno žalobcovo právo vlastnit majetek.

4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z nedostatku důkazů vůči žalobci

— Žalobce tvrdí, že Rada nepředložila důkazy a informace, z nichž při přijímání napadených rozhodnutí a nařízení vycházela.

5) Pátý žalobní důvod vychází z nesprávného skutkového zjištění

— Žalobce tvrdí, že na rozdíl od toho, co je uvedeno v napadených rozhodnutích a nařízeních, v době svého zařazení na seznam osob a subjektů, na které se vztahují omezující opatření, již nebyl zástupcem vedoucího organizace pro atomovou energii (AEOI). Rada se tedy dopustila nesprávného skutkového zjištění, když žalobce zařadila na seznam z pouhého důvodu, že v době přijetí jednotlivých napadených rozhodnutí a nařízení byl zástupcem vedoucího AEOI.

6) Šestý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení

— Žalobce tvrdí, že se čl. 20 písm. b) nemá sám o sobě použít na jednotlivce, kteří zastávají vedoucí pozice v subjektu zařazeném na seznam v příloze VIII. Článek 20 písm. b) navíc stanoví, že se na tento seznam zařadí jednotlivci, kteří „**se podílejí na iránských jaderných činnostech, jež by mohly ohrozit neššíření, [...] nebo jsou s těmito činnostmi přímo spojeny nebo je podporují**“. Zařazením žalobce na seznam v příloze II bez předložení jakýchkoli důkazů o tom, že žalobce poskytoval aktivní a skutečnou podporu iránským jaderným činnostem v době svého zařazení na seznam v příloze II, se Rada dopustila nesprávného právního posouzení.

7) Sedmý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a z porušení zásady proporcionality

— Žalobce tvrdí, že v projednávané věci není dán žádný cíl obecného zájmu, kterým by bylo možné odůvodnit přijímání takto přísných opatření vůči jednotlivcům, kteří byt' jen po krátkou dobu zastávali vedoucí pozici v AEOL. I kdyby navíc bylo možné se domnívat, že jsou tato opatření odůvodněna cílem obecného zájmu, stále by bylo možné namítat, že nerespektují vztah přiměřenosti mezi použitými prostředky a dosahovaným cílem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 163, 24.6.2008, s. 43

⁽²⁾ Úř. věst. L 163, 24.6.2008, s. 29

⁽³⁾ Úř. věst. L 213, 8.8.2008, s. 58

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 303, 18.11.2009, s. 64

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 39

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 281, 27.10.2010, s. 81

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 303, 18.11.2009, s. 31

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 281, 27.10.2010, s. 1

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 88, 24.3.2012, s. 1

Žaloba podaná dne 2. dubna 2013 — Transworld Oil Computer Centrum a další v. Eurojust

(Věc T-192/13)

(2013/C 171/57)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobci: Transworld Oil Computer Centrum BV (Berg en Dal, Nizozemsko); Transworld Payment Solutions Ltd (Bermudy); Transworld ICT Solutions Ltd (Bangalore, Indie); Transworld Oil USA, Inc. (Houston, Spojené státy Americké); Bermuda First Curaçao Ltd (Bermudy); a Johannes Christiaan Martinus Augustinus Maria Deuss (Bermudy) (zástupce: T. Barkhuysen, advokát)

Žalovaný: Eurojust

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil potvrzující rozhodnutí Eurojust ze dne 2. února 2013,
- uložil Eurojust vydat nové rozhodnutí na základě potvrzující žádosti ze dne 31. prosince 2012 a zohlednit přitom právní názor Tribunálu,
- uložil Eurojust náhradu nákladů řízení vzniklých vypracováním žaloby a podáním potvrzující žádosti.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod: Eurojust nezkoumal všechny právní základy uplatňované žalobci.

— Žádost o přístup k informacím ze dne 4. října 2012 a potvrzující žádost o přístup k informacím ze dne 31. prosince 2013 se zakládaly na odlišných právních základech, mj. na článku 10 Evropské úmluvy o lidských právech a čl. 8 odst. 2, čl. 41 odst. 2 a článku 42 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. EU C 83, 2010, s. 389). Navzdory tomu vydal Eurojust napadené rozhodnutí na základě ustanovení týkajících se přístupu k dokumentům. Eurojust neprávem nezohlednil jiné právní základy, kterých se dovolávali žalobci.

2) Druhý žalobní důvod: Rozhodnutí nebylo přijato s náležitou péčí a nebylo řádně odůvodněno.

— Eurojust odmítá poskytnout požadované informace, odvolává se přitom na výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) ustanovení o přístupu k dokumentům Eurojust. Eurojust však v napadeném rozhodnutí neodůvodňuje, resp. přinejmenším neodůvodňuje dostatečně, pro a v jakém rozsahu se v projednávaném případě tyto výjimky uplatní.

3) Třetí žalobní důvod: Eurojust nesprávně použil výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) ustanovení o přístupu k dokumentům Eurojust „probíhající vnitrostátní vyšetřování“ a „Boj proti závažné trestné činnosti“.

— Žalobci mají údajně důvodné a oprávněné podezření, že (jeden nebo několik) orgánů činných v trestním řízení jednal při (předběžném) vyšetřování protiprávně. Za účelem ověření tohoto podezření mimo jiné podali žádost o přístup k informacím k Eurojust. Eurojust tvrdí, že požadované informace nelze poskytnout, neboť dosud probíhá soudní předběžné vyšetřování. Podle názoru žalobců se Eurojust neprávem dovolává těchto výjimek, aniž by k tomu měl dostatečné odůvodnění.

4) Čtvrtý žalobní důvod: Eurojust nesprávně použil důvod pro výjimku „soulad s integritou jednotlivce“, uvedený v čl. 4 odst. 1 písm. b) ustanovení o přístupu k dokumentům.

— Eurojust netvrdil, ani neprokázal, že požadované dokumenty obsahují osobní údaje třetích osob. Krom toho neznamena obecná okolnost, že dokument obsahuje osobní údaje, nezbytně, že by bylo dotčeno soulad s integritou jednotlivce. Případná vyjádření orgánů, ke kterým nedošlo ve vlastním jménu, nemohou podle žalobců opravňovat k odepření přístupu k informacím.

— Pokud by mělo být dotčeno soulad s integritou jednotlivce, měl Eurojust povinnost přezkoumat, zda a jak bylo třeba poskytnout požadované dokumenty — anonymně či jen částečně. To nicméně Eurojust v rozporu s právními předpisy neučinil.

5) Pátý žalobní důvod: Eurojust nesprávně použil výjimku obsaženou v čl. 4 odst. 1 písm. a) ustanovení o přístupu k dokumentům „Dodržování použitelných ustanovení týkajících se služebního tajemství“.

— Dovolávání se této výjimky není důvodné. Podle žalobců není zjevné, která ustanovení týkající se služebního tajemství jsou použitelná v projednávaném případě a zpochybňují, že platí ustanovení týkající se služebního tajemství, která brání poskytnutí požadovaných dokumentů.

Žaloba podaná dne 3. dubna 2013 — dm-drogerie markt v. OHIM — V-Contact (CAMEA)

(Věc T-195/13)

(2013/C 171/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Německo) (zástupci: B. Beinert a O. Bludovsky, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: V-Contact Kft (Szada, Maďarsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(OHIM) ze dne 17. ledna 2013 (odvolání týkající se námitkového řízení č. R 452/2012-1) a formou opravy provedl výmaz ochranné známky žalobkyně;

— podpůrně zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 17. ledna 2013 (odvolání týkající se námitkového řízení č. R 452/2012-1) a vrátil věc Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu;

— podpůrně zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 17. ledna 2013 (odvolání týkající se námitkového řízení č. R 452/2012-1)

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „CAMEA“ mj. pro výrobky zařazené do tříd 3, 5 a 16 —
Přihláška ochranné známky Společenství č. 9 279 928

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: mezinárodní zápis označující mj. Evropskou unii a zahrnující výrobky zařazené do tříd 3, 5 a 8.

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 5. dubna 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp v. OHIM — Stal-Florez Botero (la nana)

(Věc T-196/13)

(2013/C 171/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG (Bremen, Německo) (zástupce: T. Boddien, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Lina M. Stal-Florez Botero (Maarssen, Nizozemsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 29. ledna 2013 ve věci R 300/2012-1, týkající se zrušovacího řízení o prohlášení neplatnosti ochranné známky č. No. 000005025 C (ochranná známka Společenství č. 005205125) mezi společnostmi Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG a Lina M. Stal-Florez Botero h.o.d.n. La Nana

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: obrazová ochranná známka „la nana“ pro výrobky tříd 16, 20 a 24 — přihláška ochranné známky Společenství č. 5 205 125

Majitelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Důvody návrhu na prohlášení neplatnosti vycházejí z čl. 8 odst. 1 písm. b), ve spojení s čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení Rady č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti v plném rozsahu na základě čl. 57 odst. 2 a 3 nařízení Rady č. 207/2009.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b), čl. 57 odst. 2 a 3 a čl. 78 odst. 1 písm. f) nařízení Rady č. 207/2009

Žaloba podaná dne 8. dubna 2013 — Imax v. OHIM — Himax Technologies (IMAX)

(Věc T-198/13)

(2013/C 171/60)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Imax Corporation (Mississauga, Kanada) (zástupci: V. von Bomhard, advokát, a K. Hughes, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Himax Technologies, Inc. (Tainan County, Taiwan)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu OHIM ze dne 23. ledna 2013 ve věci R 740/2012-5; a

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „IMAX“ pro výrobky zařazené do tříd 9, 41 a 45 — Zápis ochranné známky Společenství č. 9 392 556

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis ochranné známky společenství č. 4 411 658 a č. 4 411 641 týkající se obrazové ochranné známky „Himax“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009.

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. dubna 2013 Patrizii De Luca proti rozsudku vydanému dne 30. ledna 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-20/06 RENV, De Luca v. Komise

(Věc T-200/13 P)

(2013/C 171/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Patrizia De Luca (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, a J.- N. Louis, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie a Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

— rozhodl,

— že se rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 30. ledna 2013, *De Luca v. Komise* (F-20/06 RENV, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), zrušuje,

— sám ve věci rozhodl tak,

— že se rozhodnutí Evropské komise ze dne 23. února 2005 o jmenování navrhovatelky na místo administrátora zrušuje, a to z důvodu, že byla zařazena do platové třídy A*9, platového stupně 2,

— že se Komisi ukládá náhrada nákladů vynaložených v obou stupních řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku namítá navrhovatelka následující případy nesprávného právního posouzení:

— Soud pro veřejnou službu vyložil rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2011 ve věci T-563/10 P, *De Luca v. Komise*, tak, že se posouzení legality rozhodnutí napadeného v prvním stupni omezuje pouze na účinky analogického použití pravidel přijímání zaměstnanců bez ohledu na přednost ustanovení použitelných při běžném služebním postupu,

— Soud pro veřejnou službu dospěl k závěru, že je v souladu s právem, použije-li se čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu úředníků Evropské unie analogicky, a konstatoval přitom, že z toho navrhovatelce neplyne žádná výhoda z hlediska služebního postupu a že omezená výhoda z hlediska odměny po čase zanikne,

— Soud pro veřejnou službu neposuzoval legalitu čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu a jeho analogického použití na navrhovatelku s přihlédnutím k zásadě rovného zacházení a právu na služební postup,

— to, zda je použití čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu zjevně nevhodné, nemá prokazovat navrhovatelka, nýbrž tuto otázku ověřuje Soud pro veřejnou službu,

— Soud pro veřejnou službu rovnou a bez důkladnějšího zkoumání odmítl argument navrhovatelky, podle něhož došlo k porušení zásady rovného zacházení tím, že navzdory změnám služebního řádu je sice způsobilost úředníků k povýšení podle článku 45 služebního řádu zachována, ale v případě navrhovatelky tomu tak z důvodu použití čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu není.

Žaloba podaná dne 9. dubna 2013 — Group'Hygiène v. Komise

(Věc T-202/13)

(2013/C 171/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Group'Hygiène (Paříž, Francie) (zástupce(i): J.-M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— na základě článku 263 SFEU s okamžitým účinkem zrušil směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, v rozsahu, v němž zařazuje navíjecí role, trubice a válce, kromě těch, které slouží k průmyslovému využití, na seznam názorných příkladů obalů;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod se zakládá na neexistenci pravomoci Komise, jelikož Komise nemohla na základě své výkonné pravomoci změnit podstatné znaky základního nařízení. Poněvadž směrnice 2013/2/EU ⁽¹⁾ rozšířila definici obalu na výrobky, na něž se směrnice 94/62/ES ⁽²⁾ nevztahovala, došlo při přijetí směrnice 2013/2/EU k překročení pravomoci.

2) Druhý žalobní důvod se zakládá na porušení článku 296 SFEU a obecných zásad práva Evropské unie týkajících se povinnosti uvést odůvodnění, jelikož směrnice 2013/2/EU neuvádí důvody, proč se obaly považují pouze některé navíjecí role, trubice a válce. Žalobkyně tvrdí, že odůvodnění aktu je tím spíše nezbytné, že se napadeným opatřením mění postoj orgánů Evropské unie ve srovnání s jejich předchozím postojem.

3) Třetí žalobní důvod se zakládá na porušení směrnice 94/62/ES, jelikož je zjevné, že navíjecí role, trubice a válce nelze kvalifikovat jako obaly, poněvadž navíjecí role, trubice a válec je čistě interní částí výrobku a neodpovídá právní definici obalu ve směrnici 94/62/ES.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod se zakládá na porušení zásady rovnosti, jelikož směrnice 2013/2/EU nakládá různě se srovnatelnými situacemi, poněvadž navíjecí role, trubice a válce k průmyslovému využití nekvalifikuje jako obaly, ačkoli navíjecí role, trubice a válce k průmyslovému i neprůmyslovému využití jsou objektivně srovnatelné, a poněvadž výrobky s podobnými vlastnostmi jako navíjecí role, trubice a válce jsou z kategorie obalů vyloučeny.
- 5) Pátý žalobní důvod se zakládá na porušení zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, jelikož směrnice 2013/2/EU neočekávaně a bez přechodných ustanovení mění řešení přijaté zákonodárcem Evropské unie, podle něhož navíjecí role, trubice a válce nejsou obaly ve smyslu směrnice 94/62/ES.
- 6) Šestý žalobní důvod se zakládá na porušení zásady proporcionality v tom smyslu, že napadené opatření má nepřiměřený finanční dopad na hospodářské subjekty v daném odvětví, poněvadž na rozdíl od výrobců působících v jiných odvětvích, na něž se vztahuje právní úprava obalů, nemohou výrobci navíjecích rolí, trubic a válců snížit objem vyráběných navíjecích rolí, trubic a válců, jelikož jsou nezbytnou a nedílnou součástí výrobků.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 37, s. 10.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, s. 10).

Žaloba podaná dne 8. dubna 2013 — Stance v. OHIM Pokarna (STANCE)

(Věc T-206/13)

(2013/C 171/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stance, Inc. (San Clemente, Spojené státy) (zástupci: R. Kunze a G. Württenberger, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Pokarna Ltd (Secundabad, Indie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu ze dne 1. února 2013 ve věci R 885/2012-5 týkající se námítky založené na zápisu ochranné známky Společenství č. 005 491 329 proti přihlášce ochranné známky Společenství č. 008 957 516 „STANCE“;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „STANCE“ pro zboží třídy 25 – Přihláška ochranné známky Společenství č. 8 957 516

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastníci řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Černá a bílá obrazová ochranná známka Společenství „STANZA“ pro zboží tříd 25 a 35

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námítkce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 65, čl. 8 odst. 1 písm. b), článku 75, čl. 76 odst. 1 a 2 a článku 83 nařízení Rady č. 207/2009

Žaloba podaná dne 10. dubna 2013 — 1872 Holdings v. OHIM — Havana Club International (THE SPIRIT OF CUBA)

(Věc T-207/13)

(2013/C 171/64)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: 1872 Holdings vof (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: M. Antoine-Lalance, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Havana Club International, SA (Havana, Kuba)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 31. ledna 2013 ve věci R 684/2012-1;

— uložil Úřadu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „THE SPIRIT OF CUBA“ pro zboží a služby tříd 33, 35 a 42 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 2 109 106

Majitelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Prohlášení neplatnosti se zakládalo na čl. 52 odst. 1 písm. a) a čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení Rady č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zrušení napadené ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady č. 207/2009

Žaloba podaná dne 15. dubna 2013 — Typke v. Komise**(Věc T-214/13)**

(2013/C 171/65)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Rainer Typke (Hasbergen, Německo) (zástupci: B. Cortese a A. Salerno, advokáti)

Žalovaný: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské Komise ze dne 5. února 2013, kterým byla zamítnuta žalobcovy opakovaná žádost o přístup k dokumentům na základě nařízení (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾ — v řízení GESTDEM 2012/3258;

— zrušil implicitní zamítavé rozhodnutí Evropské komise ze dne 13. března 2013 týkající se žalobcovy opakované žádosti o přístup k dokumentům na základě nařízení (ES) č. 1049/2001 — v řízení GESTDEM 2013/0068;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jeden žalobní důvod, v jehož rámci namítá, že došlo k porušení článků 2 a 4 nařízení (ES) č. 1049/2001, jakož i dalších ustanovení uvedeného nařízení, jelikož:

— závěr Komise, že žádost žalobce nespadá do působnosti nařízení (ES) č. 1049/2001 a týká se vytvoření nových dokumentů namísto zpřístupnění existujících dokumentů, je neopodstatněný;

— závěr Komise, že žádosti žalobce jsou nepřiměřené a proto nepřipustné, a to i v případě možného částečného zpřístupnění, je neopodstatněný;

— závěr Komise, že žádostem žalobce brání požadavek nezpřístupnit osobní údaje třetím osobám, je neopodstatněný; a

— závěr Komise, že žádostem žalobce brání požadavek zachovat důvěrnost řízení výběrové komise a chránit její rozhodovací proces, je neopodstatněný.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

Žaloba podaná dne 16. dubna 2013 — Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise**(Věc T-220/13)**

(2013/C 171/66)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Řím, Itálie) (zástupci: A. Nucara a E. Gambaro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné se žalobními důvody a hlavními argumenty dovolávanými ve věci T-219/13, Ferracci v. Komise.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2013 — Cofresco Frischhalteprodukte v. Komise**(Věc T-223/13)**

(2013/C 171/67)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG (Minden, Německo) (zástupce: H. Weil, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— Zrušil s okamžitým účinkem na základě článku 263 SFEU směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, v rozsahu, ve kterém přidává mezi příklady výrobků, které jsou odpadem „role, trubice a válce, na kterých jsou navinuty flexibilní materiály (např. plastová fólie, alobal, papír)“

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné nebo podobné jako prvních pět žalobních důvodů uplatněných ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Žaloba podaná dne 22. dubna 2013 — Melitta France v. Komise

(Věc T-224/13)

(2013/C 171/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Melitta France (Chezy-sur-marne, Francie) (zástupce: H. Weil, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— na základě článku 263 SFEU s okamžitou účinností zrušil směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, a to v rozsahu, v němž k příkladům výrobků považovaných za obaly doplňuje „role, trubice a válce, na kterých jsou navinuty flexibilní materiály (např. plastová fólie, alobal, papír)“,

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů, které jsou v podstatné míře stejné jako prvních pět žalobních důvodů uplatněných ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise, nebo jsou těmto žalobním důvodům podobné.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 14. dubna 2013
Luigim Marcucciem proti usnesení vydanému dne 6. února 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-67/12,
Marcuccio v. Komise**

(Věc T-226/13 P)

(2013/C 171/69)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

— vyhověl všem jeho návrhům v řízení v prvním stupni;

— uložil odpůrkyni náhradu nákladů řízení, které vynaložil v řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

V projednávané věci navrhovatel napadá usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 6. února 2013, kterým se zamítá jako zjevně neopodstatněná žaloba, jejímž předmětem je zaprvé neplatnost rozhodnutí, kterým Evropské komise zamítla jeho návrh na náhradu škody, která mu údajně vznikla v důsledku zaslání dopisu týkajícího se podmínek vykonání rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 4. listopadu 2008, Marcuccio v. Komise, F-41/06, advokátovi, který ho zastupoval v řízení o kasačním opravném prostředku podaném proti tomuto rozsudku, a zadruhé uložení Komisi povinnosti nahradit škodu, která mu podle jeho tvrzení vznikla v důsledku této okolnosti.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku se navrhovatel dovolává absolutního nedostatku odůvodnění zamítnutí návrhu na náhradu škody, i z důvodu nedostatečného dokazování a zkreslení skutkového stavu, svévolnosti, nesprávného a nepřiměřeného výkladu a uplatnění:

— právních pravidel týkajících se vzniku odpovědnosti za protiprávní jednání orgánů Evropské unie;

- pojmu povinnost uvést odůvodnění, která přísluší každému orgánu Evropské unie a soudu Evropské unie;
- pojmu protiprávní jednání orgánu Evropské unie.

Navrhovatel se rovněž dovolává protiprávnosti rozhodnutí vydaného prvostupňovým soudem o nákladech řízení.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 14. dubna 2013
Luigim Marcucciem proti usnesení vydanému dne
21. února 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci
F-113/11, Marcuccio v. Komise**

(Věc T-229/13 P)

(2013/C 171/70)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Navrhovatel navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené usnesení v plném rozsahu a bez výjimky;
- vrátil projednávanou věc Soudu pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty jsou totožné s důvody kasačního opravného prostředku a hlavními argumenty dovolávanými ve věci T-203/13 P, Marcuccio v. Komise.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — Wepa Lille v. Komise

(Věc T-231/13)

(2013/C 171/71)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Wepa Lille (Bousbecque, Francie) (zástupci: J.-M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- na základě článku 263 SFEU s okamžitým účinkem zrušil směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech v rozsahu, v jakém zařazuje navíjecí role, trubice a válce, kromě těch, které slouží jako součást výrobních strojů, na seznam názorných příkladů obalů
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů, které jsou v podstatě stejné nebo podobné žalobním důvodům uplatněným ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — SCA Hygiène Products v. Komise

(Věc T-232/13)

(2013/C 171/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: SCA Hygiène Products (Tremblay en France, Francie) (zástupci: J.-M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- na základě článku 263 SFEU s okamžitým účinkem zrušil směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, v rozsahu, v němž zařazuje navíjecí role, trubice a válce, kromě těch, které slouží k průmyslovému využití, na seznam názorných příkladů obalů;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné s žalobními důvody ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — Hartmann v. Komise**(Věc T-233/13)**

(2013/C 171/73)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Paul Hartmann SA (Châtenois, Francie) (zástupci: J. M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— na základě článku 263 SFEU s okamžitou platností zrušil směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech v rozsahu, v němž uvádí na seznamu názorných příkladů obalů sklíčidla s výjimkou těch, která se používají k průmyslovým účelům;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné s důvody dovolávanými ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise nebo jsou těmito důvody podobné.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — Lucart France v. Komise**(Věc T-234/13)**

(2013/C 171/74)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Lucart France (Torvilliers, Francie) (zástupci: J.-M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— s okamžitou účinností zrušil na základě článku 263 SFEU směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech v rozsahu, v němž jsou trubice určené k navíjení flexibilních materiálů, s výjimkou trubice určených k průmyslovému použití, uvedeny na seznamu názorných příkladů obalů;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné nebo podobné žalobním důvodům uplatněným v rámci věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — Gopack v. Komise**(Věc T-235/13)**

(2013/C 171/75)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Gopack (Manosque, Francie) (zástupci: J.-M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

— žalobkyně navrhuje Tribunálu, aby:

— s okamžitou platností zrušil na základě článku 263 SFEU směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, v části, v níž doplňuje navíjecí trubice, s výjimkou těch, které mají využití v průmyslu, na seznam příkladů obalů;

— uložil Komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby vznášá žalobkyně šest důvodů, které jsou v podstatě identické nebo podobné jako žalobní důvody uvedené ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — CMC France v. Komise**(Věc T-236/13)**

(2013/C 171/76)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: CMC France (Châtenois, Francie) (zástupci: J.-M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— na základě článku 263 SFEU s okamžitým účinkem zrušil směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, v jakém zařazuje navíjecí role, trubice a válce, kromě těch, které slouží jako součást výrobních strojů, na seznam názorných příkladů obalů;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné s žalobními důvody ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2013 — SCA Tissue France v. Komise

(Věc T-237/13)

(2013/C 171/77)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: SCA Tissue France (Bois Colombes, Francie) (zástupci: J. M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— na základě článku 263 SFEU s okamžitým účinkem zrušil směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, v rozsahu, v jakém zařazuje navíjecí role, trubice a válce, kromě těch, které slouží jako součást výrobních strojů, na seznam názorných příkladů obalů;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné s žalobními důvody ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Žaloba podaná dne 24. dubna 2013 — Delipapier v. Komise

(Věc T-238/13)

(2013/C 171/78)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Delipapier (Frouard, Francie) (zástupci: J.-M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— s okamžitým účinkem zrušil na základě článku 263 SFEU směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, a to v rozsahu, v němž mezi názorné příklady obalů zařadila cívky, s výjimkou cívek k průmyslovému využití, a

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v zásadě shodné nebo podobné těm, které byly předloženy ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Žaloba podaná dne 30. dubna 2013 — ICT v. Komise

(Věc T-243/13)

(2013/C 171/79)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Industrie Cartarie Tronchetti SpA (ICT) (Borgo a Mozzano, Itálie) (zástupci: J.-M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— na základě článku 263 SFEU s okamžitým účinkem zrušil směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, v rozsahu, v jakém zařazuje navíjecí role, trubice a válce, kromě těch, které slouží jako součást výrobních strojů, na seznam názorných příkladů obalů;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné s žalobními důvody ve věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Žaloba podaná dne 2. května 2013 — Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica v. Komise

(Věc T-244/13)

(2013/C 171/80)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: J.-M. Leprêtre a N. Chahid-Nourai, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

— s okamžitou účinností zrušil na základě článku 263 SFEU směrnici Komise 2013/2/EU ze dne 7. února 2013, kterou se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech v rozsahu, v němž jsou trubice určené k navíjení flexibilních materiálů, s výjimkou trubic určených k průmyslovému použití, uvedeny na seznamu názorných příkladů obalů;

— uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné nebo podobné žalobním důvodům uplatněným v rámci věci T-202/13, Group'Hygiène v. Komise.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. dubna 2013 — Česká republika v. Komise

(Věc T-194/07) ⁽¹⁾

(2013/C 171/81)

Jednací jazyk: čeština

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 199, 25.8.2007.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. dubna 2013 — Maďarsko v. Komise

(Věc T-221/07) ⁽¹⁾

(2013/C 171/82)

Jednací jazyk: maďarština

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 199, 25.8.2007.

Usnesení Tribunálu ze dne 23. dubna 2013 — Zhejiang Heda Solar Technology v. Komise

(Věc T-143/13) ⁽¹⁾

(2013/C 171/83)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 24. dubna 2013 — CB v. Komise

(Věc F-73/11) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Úředníci — Otevřené výběrové řízení — Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/181/10 — Nepřipuštění k účasti na hodnotících zkouškách“)

(2013/C 171/84)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: CB (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. J. Currall, zmocněnec, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí o nepřipuštění žalobce k hodnotícím zkouškám v rámci výběrového řízení EPSO/AD/181/10.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených CB.
- 3) CB ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 24.9.2011, s. 53.

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 24. dubna 2013 — Demeneix v. Komise

(Věc F-96/12) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Všeobecné výběrové řízení — Nezapsání na seznam uchazečů vhodných k přijetí — Podmínka týkající se pracovní zkušenosti — Rozsah posuzovací pravomoci“)

(2013/C 171/85)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Laurent Demeneix, (Brusel, Belgie), (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Eggers a M. G. Gattinara, zástupci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí výběrové komise EPSO/AD/207/11, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí nezapsat žalobce na seznam uchazečů vhodných k přijetí, jelikož nesplnil některé zvláštní podmínky pro přijetí do uvedeného výběrového řízení a návrh na náhradu škody

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Laurent Demeneix ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 343, 10.11.2012, s. 23.

Usnesení předsedy Soudu pro veřejnou službu ze dne 9. dubna 2013 — de Brito Sequeira Carvalho v. Komise

(Věc F-126/12) ⁽¹⁾

(2013/C 171/86)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 9.3.2013, s. 29.

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 18. dubna 2013 — Rosenbaum v. Komise

(Věc F-6/13) ⁽¹⁾

(2013/C 171/87)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 13.4.2013, s. 39.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS